

מקור 1: שער רוח הקודש דף יז' ע"ג תיקון כז (11.8.2015 יט' ע"א דה"א ח"כ עמודה א' למטה)

וג' אלהים ע"ל אלוהיות ועם כללות הו' הם יין צע"ח ש' כ"ח קו"מ פ"ה וצ"ה הפקוקים פ' וצ"ה הכוונות לרוח שני ונדרכי פסק) כצ"ו צר ונעצר יצ"ק שהוא הגרון שעי' התחברות וזו ולא זנה שהיה חר"ן לטון חרון אף כוונתו שקדם ג"כ אצ"ה כנז' והיה ג"כ קיוע שילא ומוכו יאצ"ה והדברים מוצגים, ונחזור לענין כי הנס כרוזו ג' אלהים צפוק זה ועוד מלת ארץ היא אלהים דלנפ"ן הכי צדצעה היצות הנז' כרוזו ד' שנות של אלהים כלפי' והם ויקרא אלהים ליצעה ארץ והס צגי' משה (ח"ש ע"ה) (ח"ש עוד מלאחי כונה אחר' לעון הנז' והוא קרוי אל האמור ויש בו ג"כ מדושי' אחרים):

תהוין כ"ו

לעון ונשכב זכור וז' אינא עילאה מן החמה שלה ולוטה ומחשטת ומחלצת חוד ז"ח כלו גם צג' ראשונות של כוקציה ונוולת אינא ומחשטת צחוד הזכר (ד' דע"ה) היינו כונת גומל מקדים עוצי' וקונה הכל כי אעפ"י שה"ג מחשטטיים צפאר גופה שרשם כשאר צדעת (הנה צהיות האדם חועל צונשכב זכור גורם להוריד אר"ן מן עוקס העליון לנטעה עד הכלל והוד גורם לצבל זר"ן ולהזיר' אחר' צח"ה ומחולל' דינים וצדקות ולכן חטא זה גדול מאל והצדקה היא שיתענה כל"ג ימים כמינין זכו"ר לפי שהוריד אר"ן עד הרגלים ולכן יתענה רג"ל ולכן לריך סיכון בכל יום מיימי תעניתו אלו ששכי שנות אלו של אר"ן שהם הוי"ה דיו"ד"ן והאי"ה דיו"ד"ן העולים ג"כ צגי' רג"ל והוא הוריד' צחטאו עד הרגל כנז' יכוין להעלותם למקומם, גם יכוין לעלות עמאם גם האמורי' שלהם העולים צגי' קפ"ד והקמ"ד ושניהם צגי' חשכ"ח, ובעשרה ימים נאשוני' מיימי העניותו יכוין צח"ה של ההוי"ה דיו"ד"ן וכן יכוין ומקפד שלשים מן האמורי' שלו העולים קפ"ד ועד"ז יעשה עד השלום הרג"ל והחשכ"ח ואמנם אם חטא כפלים שצבל ונצבל צזכור כמו השפן והארכנצת לריך עוד ג"כ חקון אחר והוא שישתנה ויהגלגל ע"י השלב ג' עמנויים ויכוין כי שלב הוא צגי' ג' אלפ"ן והנה ע"י חטאו הנז' גרם להקיר ג' האלפ"ן מן ג' שנות אלה"ה שצבינה דיו"ד"ן ואלפ"ן וההי"ן וכש"ל כל אחד משה צכוד פי"ה צלצד וע"י השתעמוותו צשלב העולה ג' אלפ"ן צוילוחם יגרם להחזיר ג' האלפ"ן למקומו וישלמו ג' השנות הנז' והנה גם כאשר האדם יעשה עונות רבים אעפ"י שאינם מן הסוג הא' הנז' גורם לכלק ג' אלפ"ן הנז' ולהוריד' אל הקליפ' למטה ועי"כ כוונתם שכהם צאלם ושוכח כל מה שלומד כי כן ג' אלפ"ן הנז' הם ג"כ צגי' שכהם כמו שלב וכאשר האדם חוזר בהשוכה ונוכוין להחזיר שלשה אלפ"ן הנז' למקומו הוקר ומוכו השכח' (אחר שמואל עוד נוולא עמי דברים קרויים אל האמור וגם יש צהם נועט מדוש האמנם להיות כי נקשרים עומם כמה יחודים לחקן עון הנז' כאשר עיניך תחזינה משרים צע"ה לכן אענדס יחד לקמן צמקומם צחר היטב וע"ש).

תהוין כ"ז

למוליא שכנת זרע לצטלה, והנה יש בו כונה כונת צפטרות וכללות, הנה ענין עון שכנת זרע לצטלה ומה עניינו ומה כונתו כח' צק"ש שכל הניעה וע"ש כי הוא הקון גדול מאלד והוא עיקר תיקון עון הקרי וע"ש היטב,

(א"ד) וז"ל דרו' ומדרכי היללה ועפ"י שנצאר תקומו צ"ש רופ"ק והוא תיקון המוליא שז"ל הנה התי' שהוא יועיל לנקות לו עובו שלא יכנס לגהינם וישתנה לו עונותיו אלו אצל עדיין לריך תיקון אחר גדול וחזק כוונת"ה עתה צכוונה ק"ש זו והוא לחקן ולהחזיר אותם הטופ' וצבלום

שילאו לצטלה וכנסו צקלי' ולהחזירן ולהקדושה עכ"ל (ענין השוצצים הכודעי' ר"ל שיש מנהג קדוש בכל ישראל להשנות מ' יום כלפי' שיש מן יום הראשון של פ' שנות עד פ' חנומה וקלח מן חלוה (ד' דע"ה) אצל מ"ש חנומה וקלח מן חלוה צשנה ועוצרת ופשוטו לחשלוס מ' יום אצל חלוה לחי' קינה שהפסיק מלחשנות) וכחו קימן צהם שוצו צנים שוצים ר"ת שנות' אחר' צח' צשלה י'הרו מ'שפטיים. והנה עיקר התענית צהם צגי' ימים אלו לא נחקרו אלא על עון הקרי וימים אלו עקובלי' להתענות צהם על הקרי יותר מכל ימות השנה. ונעם הדבר יתבאר לך מונה שציארנו צענין גלות מלרים צמומר וצלצנים מה ענינו ושם נחבאר כי אותם שנשחצדו צגלות מלרים היו אותם הכיולות של הנשמות שילאו מאלה"ה צאות' ק"ל שנה שפיכש מן אשמו והיה מוליד שדין וכומין ע"י עפות קרי וכל אלו נחקרו צגלות מלרים ההוא ולכן צזון הפרשיות אלו יש צהם קגולה לקבל חשוכה האדם הנוחענה צהם על עון הקרי ולכן הם ומחילים מן פ' שעות ופני שאז צפ' ההיא היה החמלת השעצוד ומקשי"מי צפ' ומשפטיים לטעם שנתבאר שם ג"כ צענין קמיכות כי חקרה עבד עברי אל מהן חוכה כי אז נגמרו אותם הכיולות להתקן צענין כי חקרה עבד עברי וע"ש, גם דע כי עיקר אלו התעניות נחקרו צינים אלו לכפר על עון שכנת זרע לצטלה שעליהם כתיב קומעי הילדים וכו' ומה שלריך לכיון צתעניות הנז' הוא זה, יכוין צהוי"ה דע"צ דיו"ד"ן כי יש צה ד' יוד"ן שהם צגי' מ' (ד' דע"ה) צימוד ר"ח לקמן יחוד י"ח צענין אמ"ר והד' יוד"ן

לכשמה ונר"ד נק' אור וגם לעיל צמקוד לתי' זה כתב כי כל כילוך נשאה יו"ד כלולה מ' וציארם צנילויל קרח ויחרו וכו' על קר' ז' מיי צראשית המוקדדים לקמן צימוד אחר, אחר יחוד ע"ו וכבר ידעת שהינז' של ש"ז מעולים מאלד כי הם ומצח' הזכר לצד שהוא מהדעת כמפורסם (כנגד מ' יום של התעניות ולכן צעשרה ימים ראשונים יכוין בכל יום ונהם אל החלק האחד מעשרה של היר"ד הראשון ועד"ז יכוין צג' יום צל' היוד"ן הנז' ויכוין בכל יום להעלות ציום ההוא חלק אחד מן היוד"ן ההם אשר צהם הגיע הפגם שלו והשליכו ארלה צעוכו ומקד אותו חלק הקדושה חוד הקליפות ועי"כ כחן חיזת וכה אל הקליפות ועתה ע"י חשוכתו זלח ומקיר הקדושה ומחוד הקליפות ומחוד להעלות למקומה ועי"כ נשארם הקליפות נוחים צלתי חזת וז"ס פ' שוצו צנים שוצים פ' כי אותם הצנים שומק אל הקליפות צהשמתח הזרע ועי"כ כחלצשו חוד הקליפות ונעשו שוצים לכן עתה שוצו צתשוכה והקימו אותם הצנים השוצים צחוד הקליפות והשיבום אל הקדושה כצראשוכה, גם לריך שיתענה פ"ד ימים כלפי' כנגד שם של מ"צ שהוא קוד הזוג והעפה העליונה שהם מ"צ זוגיים והם פ"ד כי כל זוג כולל שנים כצזוא' אללינו צמאמר צראשית ד' ח' וע"ש על מ"ש וכמה דדיוקלא דצריית אזדע צמ"צ זוגין וכו' ועוב הוא שיתענה מ' יום הנז' של כל ימי השוצצים ואח"כ יתענה עוד מ"ד יום אחרים להשלי' הם פ"ד יום הנז', גם טוב הוא שיתן פרוטה אחת ללרקס קודם התפלה בכל יום מיימי תעניתו ויכוין לחקן מה שגרע ומקד מן הלציק העליון אל המלכות גם לריך שיהיה נשם ואלך שלא לשנות מנתו אלא אחר חלית לילה ולשחות על הצטן עד שיכלו כל נפשות זרע ושלח להשיח עם האשה צצרי צטלה צעה הזוג, ע"ך כונה אחרת צענין הפ"ד יום חכוין צהוי"ה דע"צ דיו"ד"ן צמ"צ אחרת שבו כי זהו הנקרא

הנקרא עשה עילה עין דכוין מ"צ זורגין ומ"ב פ"ט
אמר שמואל כך מלאהי כחוד ולא הבנתי הענין ובודלתי
 שיש בו טעות ולא שלמתי את ידי זו וז"ל ג' יוד"ן
 ט"ל מ"צ ד' יוד"ן שם צ"ן הוא שתי הויות חד כוחא דקדי
 צגוה ונשאר תמיד זה וז"ס פ' איזה קפד כריתות אונס
 וכו' צקוד אין האשה כורחת ברית אלא לניי שעשה כלי
 ומתחלה צמלוי יוד"ן, ע"כ ונלאהי ואיני וצ"ן הענין וכלע"ד
 לפירושו כי י"ו ד' יוד"ן יש צוג' יוד"ן והוא צג' ט"ל וצג'
 אותיות עלמס נעשים מ"ב: (') **דעה** פ"ג יוד"ן פשוטים
 ל' ונולאים ט' הרי ט"ל) **עוד** עלמתי כחוד מוורי
 ז"ל וז"ל הרב משה יונה תקון לעון שכבת זרע לצמלה וצעון
 הזה יש מיי' הרבה יש שמועט ע"י מחשבה שנוהרהר צעציעה
 וילכו תקפו וכואה קרי מילוי שלי מעשה כלל ויש ניי
 שמועט צידו ומוליא קרי ויש מי שחושב באשה ומכאף צידו
 ומוליא קרי ויש ניי שחושב בזכר ומוליא קרי ויש ניי שמועט
 צדוק מיו ומוליא קרי ויש שכשמוכאף ומכסה ראש העטרה צעור
 האצד שמועטיו למט' וזה נקרא מושך בערלתו, והתקון לכל זה
 הוא דע כי אור"ה הם זכר ונקבה למעלה העליונים והנה
 עפת ויין דכוין של אצא הוא מ"צ אחד והוא שם י"ו
 צמלוי אלפי"ן שהוא צג' ט"ל ועס ג' אותיות הרי מ"צ
 וכנגדו יש עפת מ"ן צאייא והוא מ"צ שני ושני מ"צ אלו
 הם פ"ד והנה כשמועט צמחש' ככ"ל הנה הוא גורם
 להשמית עפות זרע אור"ה אר"ה שם פ"ד ולכן יתענה
 כנגדם פ"ד העניות ויכון שמה שגרם צעורו להוריד לנטה
 שני מ"צ הכ"ז ע"י ומחשבתו הנה עת' יכון להעלותם למקומם
 לנעלה ואם מושמט מושם צידו צמעה או אם היה נוהרהר
 וחושב צכר לריך שיכון צמועה חקדים וצמועה גבורות
 שהם מ"ד ומ"ן ויכוין צג' פעמים כ"ח אותיות ונלוי הוולוי
 שיש צכל הו"ה ונאלו השלשה שהם הו"ה של ע"ב ושל ס"ג
 ושל מ"ו והנה ג' פעמים כ"ח הם פ"ד ואם כשמועט צידו
 היה חושב באשה (') **דעה** יעוין זה הלשון עד קסוף וה"פ
 כזר ידעת כי כל פ' דפירטי אצ"ע הוא י' א"ק ואצ"ע א"כ
 כל צמ' השמות הכוללים שצכל פרטי האלילות הם צכל פ'
 דכל פרטי וא"כ חושב באשה וכו' שהוא צז"ן מייני צמ'
 ע"י דזעיר ופגוה הוא צפ"ל כחר דל"ה הנו' אונס צמחשו
 באשה פגוה צמ"ס עליונו' דכחר הכו' עשאל"כ צכסוי העער'
 פגוה צמ' דכחר הנו' ולפיכך אלו צמ' אותיות ואלו צמ'
 עספר ככו' ונמדכרות השמות') אז יכון צמס אה"ה צאופן
 זה כי הנה צמ' פעמים אה"ה יש צהם פ"ד אותיות
 ויכון להעלותם למקומם והעעם הוא לפי צמ' כ"ח של
 הו"ה הוא צכר וצמ' אה"ה צנקצה ככודע, ואם כשמוכאף
 היה מושך בערלתו ומכסה העטרה צעור ככו' יכוין ג"כ צמס
 אה"ה ככו' אלא שהוא צמ' ונקפרם והוא שיכון כי אה"ה
 פעמים אה"ה הם צג' אות' וז"ס ככודע אונס וז"ס פסקוק
 ותשלך אונס אר"ה ויכון צמ' העניותו להעלותם פ"ד אותיות
 שבהם ואם כשמוכאף מושמט היה צידו ע"י רוק צפיו אז
 הפגם הוא צקוד זוג עליון שצמס שהם חיד וגרנו זכר ונקצה
 ולכן צמעניותו שהם פ"ד יכון להעלות ד' אותיות אה"ה ע'
 שהם ג"כ צג' פ"ד והם קוד מ"ן שצגרון אשר מושם כנושך
 הרוק לתוך הפה כי צהם הוא צאופן כי כל מייני העונות
 הנו' ונקפר מעניותה' הם פ"ד אלא שכונותיה' הם חלוק' ככו'
ובנוסחא אחרת מלאהי צמ"ל שאם היה מושמט
 צ"ד ומושב צכר יכוין צמ' חקדים וצכ' גבורו' וצכ"ח אותיות
 וכו' ובאין מלאהי שחכוין לכ"ח אותיות מלוי העלוי של ע"ב
 ס"ג מ"ה שהם צג' פ"ד ותכוין להושיכ' אל נוקצא דז"א
 צהו"ה דצ"ן שזה וכלע"ד לקיים שני הנוסחאות של ריך

שיכוין כך כי צמעה הזכר שהם ה' חקדים יש צהם ג' צמ'
 או צקוד ע"ב או צקוד ס"ג או צקוד מ"ה ויכוין להושיכס
 צהו"ה דצ"ן שצמלכות שהם ה' גבורות שבה, גם מלאהי
 כי כשהעון הוא צמחשבה לצד אז הפגם הוא צאור"ה ולכן
 יכוין להוריד עפת מ"צ שהם דוכרין ונאצא ולהעלות עפי"
 שהם פ"ד ונאייא ואם העון צמועה אז הפגם הוא צז"ן
 אלא שיש חלוק שאם היה מושב צכר אז העון הוא צז"א
 ויכוין צג' פעמים כ"ח הנו' ואם היה מושב באשה אז הפגם
 הוא צקוציה ויכוין צאונס הנו' להושיכס מן ז"ל הנק' אונס
 אל נוקציה ואז יהיה כלו זרע אונס: **אמר** שמואל כך
 לשון מורי ז"ל שהנה החקוי' הנו' נחמס הרב הגדול זלה"ה
 לאדם א' לפני מורי ז"ל ולזהו על כל הנו' ואח"כ כתן לו
 כוכה אחרת עמונה להוליא העיפות ההם (כ"ל של"ל ען
 הקליפ' ולהכניס) צקודש' כאשר כבאר צע"ה וז"ל אח"כ
 אמר מורי ז"ל לאיש הנו' כי כזר נשלים לתקן ענין עין הקרי
 אונס נשאר עדיין השעי כילויות של נשנוה של קרי אשר
 היה לריך לתקנס ולהקירם מתוך הקליפות ולהחזירם אל
 הקדושה (') **דעה** ענין מקפר ה"ל ית' צקמוך כי שם
 מקוס (חכוהו,') וא"ל שכשצאוור מוורו יושב
 צקתר עליון צעת שכניח הלילה כמזואר אללניו שיכוין
 צשלשה חצות של אלי"ך ל"א יג"ש כוכ' זחא כי ס"ת שלשה
 הם **שכא** והאותיות הקדושות להם הם **יגל** שם של מ"צ
 ככודע ויכון כי שם **יגל פוק** הוא ציקוד ויכוין להעלות
 עם שם הזה את הש"ך (כילוין הידוע' שהם כמנין
 נער שהם קוד הדיני' ועס הכללות הם שכ"א ויכוין להעלות
 עונה כילויות הקרי ג"כ והכל הוא ע"י שם יג"ל הנו' להעלות
 ציקוד העליון ואז היקוד ישפיע' צמלכות ויחזרו להתתקן
 עמה ולהיות צקוד זכר ונקצה עה שלא היו מחסלה אלא
 צקוד זכר לצד צמתי נקצה אח"כ יכוין צאותיות הכשאות
 שה' אל"ל מן אליך וי' מן יגש והם צג' מ"א ותכוין צהם למ"א
 אותיות שיש צמס אה"ה דיו"ן צפשו וצמלוי וצמלוי העלוי
 אח"כ יכוין צמ"ת של אליך לא יגש שהם ג"כ אל"ל והוא מ"א
 אותיות שיש צמ' אלפי"ן ע"ד הנו' ותכוין להעלות כל
 הנו' צכח שני אלו האה"ה הנו' שהם מ"א אותיות ומ"א
 אותיות (') **דעה** הוא מיוקד ע"ס דרוש זוג חיד וגרנו
 ע"ס אה"ה אשר אה"ה כה תאמר אה"ה כי צ' אה"ה דיו"ן
 ואלפי"ן ה"ס מ"צ כי קמ"א וקמ"ג יש צהם מ"א ומ"א שה"ס
 מ"צ שולוי ונלוי הוא כ"ו מושאל"כ צק"א כ"ה והוא מקוס
 עיצור דז"א יעוין שם צאורך צע"ח ש' י"ו פ"ג מש' הולדת
 אור"ה וז"ל (') **אמר** שמואל כלע"ד ג"כ ללך השני מ"א
 הנו' עם צ' הכוללים שלהם ויחזרו להיות פ"ד פעם אחרת
 להורות כי כל התקון הוא ע"י מ"צ זוגים כפולים שהם
 פ"ד ככלע"ד **אח"כ צלילם** האחרת אל"ל מורי זלה"ה שכזר
 נכתב לקורע"י הכונה הה"ל מ"צ כלויות מתוך הקליפות ונחקרו
 ולא נשאר אלא ע"מ כלויות לצד אונס אלו הע"מ כלויות
 לריך טוכה גדול להקירם מתוך הקליפות והעעם הוא לפי
 שהם צמ' נשמה לנשמה ונשמה ורוח ונפש של כל הנלוי'
 של הנשמות שהם כולם שילאו מננו ע"י הקרי והם צמ' ג'
 שמות הו"ה שהם צג' ע"מ כמנין ונל"א לפי שהם צמ' הנו'
 (') **ב** שהמ' הח' נולד חקד כחצ הרב שם צימוד של כ"ח
 שיש צו הו"ה צמ' יוד"ן סד' יוד"ן שבו הם נשמה
 לנשמה וכן שהוא צמ' אור ודוק ויודע דמ"ה' הוא כלל
 י"ב תידיק' ועמו הוי י"ג והם כנגד י"ב אותיות של הו"ה וית'
 פשוטות וכללותם כמזואר ככ"ע צצאור האזן (') **א** ש'
 ומאורי כצ"י ז"ל ד' ו"ו ע"א ע"ש) וידוע דאצא אמיד צמל
 העליון ואצא הוא כנגד נשמה לנשמה שהוא חים וכשנחלק
 ה'ג

לז'ן שהם קוד הקליפות הנק' לז'ן וזכ"ל והכוין כי העלה הנז' היה כובל ענה והפחדו אלו הנשמות הנקשרים צל"ן הטוונאה והיו עלה כובל משם זה זכח שם הו"ה דמלוי יודי"ן שהוא צג"י ע"ב ועם עשרה אותיותיו הם צג"י פ"ב (ד' דע"ה) כידוע שצמי' הקטנה לריכה כח גדול לתקנות כמו עיצור ח' שהוא ע"י א"ה ונשח"כ צעצור צ' שהוא ע"י אור"ח'.)

מכיון נז"ל וגם הוא צ' פעמים אל"י אל"י שציארכו לעיל צאותיות אל"ך לא יגש וע"י זה יהיו עלה כובל אח"כ חכוין אל אותיות הנקשרים והם רב מן ורצנה ויו"י מן ויו"י כ"ך שהם צג"י צוק"ר וחכוין למצד צקדושה ולהצ"ל שם וחכוין שעתה ונחמילים להיו' צקדושה צצמי' צוק"ר ואח"כ יחוקכו צצמי' עכ"צים גמורים כמו שנבאר והיותם צוקר הוא ע"י ה' הו"ו"ת דמקדים וה' הו"ו"ת דגבורות אשר צדעת

(ד' דע"ה) כי הנלוות עלמם הם וצמי' הדעת כדודע'.) שהם צג"י ר"ס ועם צ' הכוללים הרי צק"ר אח"כ חכוין כי ר"ח של עלה כובל צוקר הס' עכ"צ ועם ר"ח של יפול מלך

הס' י'ס הרי עכצ"ים וחכוין שעתה יהיו צקדושה צצמי' עכצ"י גמורים וזהו ע"י צ' שנות של אל"ה"ם שהם צג"י עכצ"ים (א"ה פ' הדברים כג"ש צע"ח ש' לח' פ"ד ח"ז)

ושאמרו רז"ל שקהה עכצ"ים ונחנה לו ופי' הענין כי הנכה העקצ"ים של לאה הנכנסים צכח רחל הם צמי' עכצ"ים ג"י עקצ צקוד עקצ עונה והיינו שצעצ"ים הם דיכין שצעקצ"ים האלו וכדוע שאין החילוכים ניזונים אלא ונפסולת היין מן השנורים שבו שהם שיוכי הדין הקדוש והנה זה השפע שיוקם החילוכים הוא דין קשה והוא יין עבור מלא שמרים והוא צלוע חוד העקצ"ים של לאה דמיון היין הצלוע חוד העכצ"ים וכו' והצע וראה כי עכצ"ים ג"י עקצ לכן אין נדרכות העכצ"ים אלא צעקצ"ים ועכצ"ים הם לשון רבים שהם צ' עקצ"ים הנז' אשר כל אחד מהם נקרא חלקים להיותם דכין כ"ל' והנה צ' רגלים הם צ' שנות חלקי"ם והם צג"י עק"ב כי אל"ה"ם שהוא שורש הדין צצמי' עכצ"ים ונחוכו נחתי היין המותבל צחוכו וכו' עכ"ל ועיין צ' הפסקים פ' צלק כ"לד הוא היניקה שיוקם החילוכים ועקצ"ים הנז' ועיין עוד שם פ' וילא צפסוק וחגנוצ רחל את המרפס שהם העקצ"ים הנז' ועש"ב ח"כ ק' ח"ך כחצ כ"ן וחכוין שעתה יהיו צקדושה צצמי' עכצ"ים גמורים וזהו ע"י צ' שנות אל"ה"ם שהם צג"י עכצ"ים ע"כ וכל הכ"ל ושמעו צהדים שעדיין יש לחילוכים אחיזה יעוין צמקוונת הכ"ל ואפשר שיוצן צמ"ש שם צצ"י הפסקים פ' חולדות אפ' עקצ אשר שונע לצרנה צקולי מלת עקצ הם צ' שנות חלקים שהם צג"י עק"ב גם הם צג"י עכצ"ים והענין כמ"ש צזוהר דהרין עיינן אית צהון חרין דמעית ואינון כוחות הדין ועכנינם הוא שא"י עילאה נקראת חלקים חיים צלשון רבים למוח על צ' צמי' חלקים ש"ש וצב"ה שנה וכו' וכו"י דא"י ונחצ"שים הוך ז"ח צקוד ווהיין ונהם נמשך אל שתי עינים דז"ח והנה חלו בעינים של ז"ח הם נקראים עכצ"ים שצחוכם היין שהם צ' דמועין ע"י כחות הדין ונמלא כי הנכה דח"ה"ם נק' עק"ב והם צ' שנות חלקים והחרין עיינן דז"ח הם נקראים עכצ"ים שצחוכם היין והדינים וגם הם צ' שנות חללים דז"ס העכצ"ים הנדרכים ע"י העקצ והיין צ' ויולא מהם והנה לצרנה הוא חקד שהוא הקסמי' הא' שלמענה מן צמי' הראש דז"ח אשר שבו העכצ"ים הנז' ולהיות חקד הוא מוחק העכצ"ים הכ"ז ונעשית העכצ"ים מוחקים ומצ"שלים ומצ"ס הדמועין ע"י שהם היין שצחוכם וכו' עכ"ל זהו שכתב כאן ע"י צ' שנות חלקי"ם וכו' פ"י ע"י המסד וע"י וכו' צשנות חלקי"ם דל"י שאין

הג' הו"ו"ת וכללותם שהוא י"ג לד' צמי' שהם כ"ל ונר"ן הוי הג' הו"ו"ת לנר"ן וכללותם לנשמו דנשמו וכיון דכאן לא עסיק אלא צמשנות הג' הו"ו"ת שהם ע"ח לא חש להזכיר לו הכללו' ולכן צמי' זה שהעלה נשמו לנשמו"ה עדיין הג' הו"ו"ת שהם ע"ח צמקוונת וכהן לו יחוד אחר של המפיל חצלי כדי להכניעם וחולי יועיל ולא הועיל עד שכתן לו יחוד אחר אף כ"ן כהן לו סיצור הו"ו"ת והה"ה וכבצור שיועיל להעלות כלם ולא הועיל אלא להעלו' נשמו לנשמה י"ח ס"ע) כמזכור אללנו לעיל צימוד של שם שד"י וע"ש (ד' דע"ה) הלשון הזה לכאור' ק' ההצנה ועלמנו וגם עם הלשון הנז' אחריו ש"ס הכנ"ן הם הע"ח כי לולות ונה הנה צמי' קטנה לנשמה ועוד דצמקוונת קאע' ע"י זווג הו"ו"ת אלה"ה יכניע הקלי' המעכבים הע"ח הנז' ואח"ך חו"ל נקחלקה נשמה לנשמה ועדיין נר"ן שהם ע"ח ועוד כעת לא ידענו ל' שכתב מה צמי' חז"ל חוונת הענין מחלצ הנשמות המלצ"י לנחלצ הקסמי' בזה צשנה וכבר ידעת מחלצ צדקו"ש ח"ק כי המים וקפח לנר"ן שלשה לפיכך יש מ"ש צדקו"ש ח"ק כי המים וקפח לנר"ן שלשה לפיכך יש צה ג' צמי' שחלקה כנגדם חז"ל היחידה עם היות שהיא שורש כלם היא צמי' ח' שלכך נק' יחידה ואעפ"י שפעם אחרת קאע' דחלקת אף דא לא חצרה ונ"ע יחידה היא לרוב זכותה וצרכה והשחל כיון דנר"ן הם ג' הו"ו"ת ג"כ צהכרה שהנשמה דנשמה ש"ה המים יש צה ג' הו"ו"ת שהרי נחלקת לנר"ן והו"ו"ת השחל צ"פ נר"ן חז"ל היחידה יש צה שרשם והם י"ב אותיות צצמי' הו"ו"ת ולפיכך צהמילה תי הי"ב ולכן נקט לשו"י צ' אותיות ואח"ך ע"ח כי לולו' דג' הו"ו"ת דמיה ואח"ך ג' הו"ו"ת של הנר"ן עלמם וע"ש: כמזכור אללני לעיל צימוד של שם שד"י חוונת חני ח' שד"י ע"ס והוא צדקו"ש הכנת הספ"ל הנז' דרוש צ' ע"פ ואחר עורי נקפו זאה שהוא שורש לזה צהכחה הא"ח צו"ח' ע"ח וכן צהכחה וח"ו"י צה"א שהוא צמי' הנז' כאן שהוא וקור ושורש ועוד כהצ שם על שהוא צמי' אור מים קיע וכבר מזכור הוא צימודי ר"ח ע"ש שד"י כנז' וצזה אפשר שלזה כהצ כאן על שם שד"י חז"ל לריך ה' קופרים צלשנו שכוונתו היא במ"ש ו') (א"ה) לע"ד כלאה צמ"ש הרב הממחר ז"ל שיש שני מני נר"ן כנ"ן פנימי ונר"ן חקפ"ים וכמו שצמי' דצניו לעיל צדקו"ש חלשון צענין הכרת המלכוף ח"ל והנה כוונה שיש צאלס נר"ן פנימיים צחוכו כן יש נר"ן חקפ"ים וצחוק וגם להם יש צמי' כ"ב צ' אותיות וכו' ועיין דצ"ש ד' ס"ג ע"ב ענה שהקשה יעש"ב)

וא"ל שיכוין צעת השכיבה כשאומר פ' חלך ורצב' ויעיניך יכוין צג' תיבות אלו כונה זו והוא כי ר"ת של ג' תיבות אלו הם ע"ז והם כנגד שם יהו"ה אלה"ה והכוין למצדם ולזווגם וע"י זיוג זה הוכל להכניע הקליפות הנועכבים אל הנלוות הפ"ח הנז' ולהעלותם משם אח"כ צמי' של ג' תיבות הנז' שהם צג"י ק"ה והם ז' פעמים י"ה שיש צשני שנות אלו צזה האופן כי צהו"ת יש צה ג' פעמים י"ה צראפן זה כי צ' אותיות נחשכות הם י"ה ואח"כ הו"ו"ד צמולאה הרי י"ה שני והי"ב צ' צמולאה הרי י"ה ג' וצטס אלה"ם ג"כ יש ד' פעמים י"ה צזה האופן ה"י ח' צמולאה וה"י שנים צמולאה הרי צ' פעמים י"ה גם אה חמצר י' של אלה"ה עם היראשונה הרי י"ה ותמוז' לצרנה עם ה' אחרונה יהיו צ' פעמים י"ה אחרי הרי ד' פעמים י"ה צהה"ה וג' פעמי"ה צהו"ה הרי ז' פעמי"ה שהם ק"ה ואח"כ צטס הו"ו"ה אין הו"ו"ד שנה יכולה להתחצר רק עם ה"ח צלצד ולא עם ה' השכים כי יש אות' ומפסיק צינתיים אח"כ חכוין כי ז"פ י"ה אלו הם צג"י על"ה וגם חכוין צאותיות הקודמות אל הק"ח שהם

והחזה ע"ס רגליו כענין כונח הנקי' ציינו"ח וכוננו' כל זה
לצדק וכובר ידעת ונדושי שנות הפירות דכל פ' ונב'כלים
פניו ומונלי וחילון דפרלו' הנו' דנוק' הוא ג' שנו' הדכ"י
לצל החילוק בצניהם שהפניו הדכ"י ונח' וההנלעי הדכ"י
פשוט והחילון רצוב הפשוט הנלך הבזה כהס כלל הדכ"י
ולזה קח' הכח הכוין צג' הדכ"י וכי כצר ידעת שכל פה'
וקפ' וני"ס כלולה וני"ס ו"ה"כ כל הדרכים האלו שהכ הנב'כלים
צכל כפי' והכח צחיה כפי' וני"ס אלו וכוונת הוח ציקוד
נקוד' ליון בצוול ר"ל יקוד דפ' הוול דנוק' נק' קלה השוים
כנו' ל דכל שיעיר פה' הוול' דנוק' לצנה ונהרת הב' הסי' ה
ויקרא הוהס על זה עם היות שהוהוה הוא היושנה לצל
צנייה ג' הסי' ה' וקח' ופרש וחזיל וכו' המוחס ונכנהו
אשר הנה וכו' לזה לומר וגם הנו' צוין' וכו' ר"ל ענה נחזור
לעניינינו וגם הנו' דהיינו פ' הוול' דנוק' כהוה אשר צנייה
ע"י ג' הסי' נק' הוה"ס עם היות שהוהס שלה הוח
ונלוייהס ועתה ויוצן לח"ך ג' הדכ"י עם ונ"ס שכל כלי כולל
וג' כלים וכיון שהנלי הפנוני הוא הדכ"י ונלל אלו וכוונת
להמשיכס לג' כלים הפניניים דג' כלים הנו' וני"ס וחכוין
להקתה פ' שהוא פכטא דקרא לך דק מדלוק להסתהר
צו לונטן תמיה ונחונן לה' ו' וכבר ידעת כי עיקר המיות
הוא הניקוד צמח' הכונה צקוד והמכונה תמיה וזהו לונטן
תמיה ולפיכך הניקוד עולה רכ"צ' כוננין רנו"ח איצרי הוול'
עם צ' ליריט וצ' דלחות שהקטר בהוכס והמיה והס עלווס
רנ"ס הלשה עם הלירים והדלחות :

ראיתי

לצאר היחוד הקדוש הזה עם ונ"ס הוא צש'
נחמני רשצ"י ז"ל צפ' וארל כנו"ס הוא זלה"ה
וכחז שס כי ל"ע כאן והוא כי שס שס אצניח"ן צמח' צצ'
שהוא שס ונ"צ לפי שהענין הזה הוא צמח' אמוריים וכאן
כתז להפך צאוונרו עם היותו ונ"צ' הוא חקד' ואוונר ח"י
שצזה אין קו' וית' צכלל דצרינו ו"כ חין הל"ע וון דצרינו
זלה"ה והדצרים ונכרהים והענין שכהז שס שענין זה
מיוקד על צמח' תרין כהפין דח"א שה"ס צ' עיערין דז"א
והוא מיוקד עלמח קדנאה כנו' צלדנ"ן שה"ס חלף עליון
דציה הכולל צ' עליון כ"ו ול"ו היולחים ונח"י קדנאה
דדיק' והוא אל שד"י ונלל ג' חלף היולל ונצלע ונלך הא'
נו"ו דנחה הכולל חו"ג שהס יוצז ומשס ולרין המעיין
לעמוד על ונהכונהו של הדרוש והוא כי הוא כולל דרושי'
רצים והענין אשר ההשקפה כי דרו' זה ודרו' הזכירה הנו'
לקמן כלס אחד וקושרים על צצ' עי"ו צוילד"ה , (א"ה)
עיין צזה צאווק צקונערים הרז הקדי דוד סי' קי"ח
וקי"ט) שנהלצנת צמו"ס דח"א שנושבים ונדעת וני"ס
הנו' קוד המו"ג לחו"א שהס צ"ה דיודין ודההי"ן צבהכחה
ג' ה"ק לצצח וכן לח"י אלח לצצח קודס היודי"ן לההי"ן
ולהפך לח"י שהס ונלנישים לצ' כהפין דח"א שהס ונלנישי'
לגרו' דח"א וגצו' דעי"ו הנו' שהוא שרש הצל הוא רצוב
אלהים דההי"ן שג' חלף שכתך הב' י"ה דיודי"ן וצ' י"ה
דההי"ן צבהכחה צג' חלף וה"ס החלף לך שלמה ונו"ש ונ'
לנוערים חת פרוי הוא י"ה דההי"ן צבהכחה עולה ר' שהוא
גם רצוב אלהים פשוטי שוונר ונוער י"ה דיודי"ן שכן לצח'
שהוא צמח' יו"ד גניז צהוק ח"י שהיא צמח' ה"ה כונוני
למדים צמח' יודי"ן הוא עולה ג"כ הלה"ס דיודי"ן יהיה
צהוק ההי"ן דגצו' דעי"ו הנו' שהס צמח' שס אלהים עם
היותו צההי"ן כל הדרכים צו צכלל ואלהים ונה שהרי
כחז צזה הדרוש עלונו צפ' נשא הנ"ל זה לבונו זה העולם
כולל ג' עלונו' האלו אשר צכ"א ונהס יס צו שס אלהים

והנה הם ג' אלהים דיודי"ן ועולים כ"א ש' צג'י וג"פ ש'
הס ע' ונחוח וגם לרין שהכלול צו ג"פ אל אל אשר
צג"ע חלו הנ"ל אשר הם צג'י ווג"ן וכשחלנוקף יחד חת"ק
ווג"ן יהיו זלף חקר ז' וכשהקח גם כללות כל שס צפ"צ"ן
שהס ו' שוית ועוד כללות כלס יחד הם ז' שוונת והרי צין
כלס הוא חלף שכולל העולם הא' או ג"כ חס חקח ז'
הוהיה שיש צשס ח"ל אלהי"ס יהיו הכל חלף כנו' עכ"ל
הרי צהדיח שעולם זה הא' חלף עליון ונפני ששורש צצו'
דעי"ו שהוא רצוב אלהים דההי"ן אפי"ה הוא אלהים
דיודי"ן וצזה כיחח צצח"י חת"ק דג' אלהים הנו' כתז צנו"א
וכן צכללי השו"ס זלה"ה ככל קי"ח דג' אלהים דההי"ן
דכ"א רל"ה עם ה' הוהיות אלהים ג' ש' ושלשון חת"ק
ע"כ הרי צהדיח ביון שיעקר השורש רצוב אלהים דההי"ן
ע"כ צהפשעוהס צג' ונקונו' צינה וז"א ונליוונשס להיכלי
זכות צצ"ע הוויין תנוויהו שהרי האלהים דההי"ן רל"ה
עולה אלהים דיודי"ן ויהיה דההי"ן שוונר היודי"ן שהרי
היודי"ן נעלס כי עיקרו ההי"ן וענה נבא לצאר היחודים
הקדושים האדירים האלה עם ונה שידעת שאין הגצו'
כנוחקי' אלל צשרשס וזהו שכולל צנושצזה אהצירינו שהוא
נו"ס שהגצו' דעי"ו הנו' ונלוצז צה וכל צמח' הצירורים של
כל הנניחיות נחקני' ע"י שלכן דיק' קדי' דווננו"ס נפקח
כופה חת הדיכי' וכל צמח' הצירורי' ע"י וע"כ נפקו ונח"י
קדנאה דדיק' הנק' אל ג' עליון צלע ויוצז ומשס ועולם
הא' שכוללס הנק' חלף עליון שג' אל שדי ונלחים הוא
הוונותק יוכר שלזה נק' ונחרי הריסין הכגוס ונגן שהוא
ג' אל הכלולים צזה העולם צמח' והוא צמח' הדעת שכולל
צ' חו"ג כי הוא צלע קודס ח"י הכולל חו"ג ולכן ח"י ע"י
דעת ונו"ס הנו' ונושבים עד כהפין דח"א שה"ס צעי"רי
דעת הכולל דז"א ונושבים לכהפייס ואמוריים דז"א קודס
הנקירה וז"ו יהיו אמורי' ז"ו כוהל ח' לצ' וזהו חל"ע ופלגא
כי החלק דה"ק שהוא צ' כהף ג' ונשונס לצ' ואחר הנקי'
יהיו ח"ק שליניים וז"ל שס צפ' נשא צדקו קבעא דמיותח
כאשר הפיל ה' אלהים הרדוה על האדם הוא ז"א ונקהלקת
ונהכו ח"י עי' וז"ו ח"י עי' ונח"יר' לחישון צת עין צנו"א צצ'
הנופיל וכו' כי חישון צת עין הוא נוק' דז"א העונול ונחמורי
ונוחירה ח"י עי' דיןך מחורי כהפוי דז"א חל נוק' וע"י הוהס
הנושכה הבר כנושכה וון ח"י חל נוק' ג"כ ונחירה צז"א
קבעא דמיותח וזנו"ס כאן קיבעא דעוקא רבא שהיא
ההיא קיבעא דמיותח הננושך אל ז"א וון הצ' הנק' עוקא
רבא וכהה עולם הזה כנושך עד שס ונחמחזו שס צאווס
כהפייס והאמוריים דז"א וכבר ציאר לך כי כהף ג' ח"ק
וצ"פ כהף הם חלף והענין הוא כי ונצמח' הדעת שהוא זה
העולם הא' והנונך הא' הכולל צ' צמח' חו"ג הנה הוא
כנושך חח"ך חל צ' כהפייס דחו"ג וכו' ואללו הכהפייס
דח"א ונהלהדין ונחשבים צז"א צקוד ההיא קיבעא דמיותח
עכ"ל הכלל העולה עם היות שיעיקרו קוד הגצו' הרי כנוהק
ונק' חל וע"כ צלילה שה"ס שהוא ההרדוה כנו' הנחמו
ונצנרי' הכ"מ שג' ונז"ל צמח' חלף הנו' שצדשו צצו'
דעי"ו רצוב אלהים דההי"ן הננושבים לכהפין דז"ו עד נה"י
שלים הנק' לצחות ח"ק רכר ח' כי ה"כ אמוריים דללהים
הנו' כוהל ח' ונשונס לצ' וההי' הוא ע"י הגצו' עלונו וה"ס
אצניה"ן צצח"י ונ"צ צצו' והוא הרכד חל כידוע שנונהקו
ז"ו דנחה הננוני' צנו"צ הנו' כנופירכס צדושי עו' הנקודי'
וכיון שגצו' הנו' שהיא צמח' אמורי' דללהים הנו' שלכך
צמח' ההי"ן שוונר היו די"ן כנ"ל צאווק וצדושי' הנו' צאווק
לכך

לכך י"ג יאורין שהם צמי' אלהים דיודי'ן שמילואו י"ג אותיות
 ליעתי הקלושה ניהנו באונלע האלף שכן ל"ל ועשם הפלגא
 ולא צ' א' של האלף וא' של הי"ג הוא ואלא ון את ונינו
 וניהור שזה פלגא וזה פלגא והנה כחז שס צפ' כשא הכ"ל
 כי עולם זה הא' הוא יותר נמתק והוא קרוב לתי' הא'
 דדיק' והוא ח"ל שד"י שג' אלף והנה שד"י ואלא צרצונו
 עולה אלף והתקטט' ובהלטרף עונו שס אל שהוא תי' הא'
 דדיק' יהו צ' אלפים צקוד ועושה מקד לאלפים כי לבא'
 אחוונה כי צמי' של זי"ן צ' הם אלף ח"ק לז"א צקוד עץ
 חיים וההלך ח"ק כו"ש שס ות"ק לטוק' אלבל הוא צמי' הנו'
 ואל התוה ע"ז כי כל צמי' חסדי' או גבו' שצעונום הם
 כלולים וצ' כוופוסם לצקי נוולא ווכל הנו' כי עיקר התיקון
 הזה הוא ע"י גצ' דע"ו שהיא אלהים דהה"ן שג' אלף
 שמונו וחוק ותי' ענוא קדונו' אלף ואלרי הריסין הכנוחה
 ע"י אל תי' א' דדיק' דונו"ס ככ"ל לכך הע"ה נילולי' שג'
 וזל"א שכללותו צמי' הדעת כידוע שהיכל' הס מצמי' הדעת
 עלונו שהם קדושים וועוליס ואלד יהו תיקוס ע"י האלף
 וי"ג יאורין האדירים הקדושים שהם צמי' הדעת הבייל כנו'
 וכעת הלאו ונותיחם לכך עד שנגוורת ואלאכה הכפי' כידוע
 ואלו כגארים גומר תיקוס') (א) דדיק' ראיתי לה"ל ש'הארין
 והרמי צ'ידו הכמה צרוך שחלק ומחמהו לירחי ויטן
 שאין אני יכול לעיוד על כל דצרי הכיני וועתיק לשון הע"ה
 ועיין חמיל' שער וי"ד ווי"ן פי' י"א אות י"ג ובשער
 הכללים בצללים שעשה ויהרמ"ז ז"ל צוקותו ס' ע"ו ווינו
 יובן כל דצרי רציני זל"ה וז"ל שס צקוד לטוקציה דז"א
 יש ג' וילוי אהי"ה דיודי'ן ההי"ן אלפ"ן ג' מוחס כי הם
 מוחס הנו' צקוד שזה יכוסכים וצינה אימא ע'ו והיקוד
 עלמו לטוקציה הוא ג' שנות אלכ"ו והס צמי' נקודת ליון יקוד
 שזה מוחס הנו' הוא צקוד ושס נזכר נקודתן וצחוק
 המוחס הזה שס צ"ן דההי"ן והס הנו"ן (הכוח זהו שכתב
 רציני מה חמילה חכוין צג' שנות הוי"ה שהס צג' לחס
 וכו' פ' שחכוין וכנז' לעיל וז"ל ולהרירס נוסוד שס הוי"ה
 אל שס אלכ"ו וכו' ועיין צקידור צכוכת ק"ש שעל הנויע
 כו"ש פ' שחכוין להנשי' הע"ה נילולין צג' שנות
 אלכ"ו שצקוד לטוק' והס צג' קל"ה ושס צקוד לטוק' יש ג'
 וילוי אהי"ה והס צג' של"ה שהס צג' שנים ועשה צג'
 שנות אלכ"ו שיש צקוד הנו' שג' קל"ה ועוד יש שס ג'
 וילוי אהי"ה שג' שנים נעשה עתה היקוד דוול' קל"ה
 השנים ומזר ופיר' שאליו המילויס הם מוחס של הנו' ר"ל
 נו' דוול' אלל היקוד שזה הוא ג' אהי"ס שג' תנ"ה והס
 המוחס של היקוד אלל המוחס של הנו' הוא ג' וילוי הנו'
 וצחוק מוחס זה של הנו' יש שס צ"ן שהוא הנו"ן) **גס**
 יש צנה"י לטוק' ג' שנות אלכ"ו צוולואס והס ג' פ' הרע"א
 ג' צ' אלפ"י י"ג יאורי' הנו' צפ' ואלרא ונדוע כי כה"י נק' שערס
 ותרע"א הרגוס שער ועיכס כי צכ"ה דז"א יש צ' אחורייס
 והס הצ' כלים חילויס כי נק' לצלות והס מחובריס צכ"ה
 של הנוק' אח' צח"ו צ' אחורייס יש צהס צ' לצלות צו וזה
 ואוח א' שצחלע לצלות נחמלקת לצ' ווי"ן הרי הם צ'
 אלפ"ן נוולא כותל א' ופסקו צין צ' אחורייס לו ולהס
 צ' לצלות שהס הל"ע וכותל א' ופסקו ציניהס והס הל"ע
 ופלגא ויכין והל"ע ופלגא ויכין ויכין והכוהל הוא צמי' ו' של
 לצלות הנחלקת לצ' ככ"ל והוא כותל א' לצדו הרי הם אלף
 חסר מד ועוד יש י"ג יאורים אחרים צהובס שהס הראשים
 והששים של אלף וי"ג יאורים שהס צח"א של ז"א וצמי'
 נ"ה וכן אלף וי"ג יאורים צח"א שהס צכני הצ' הרי
 הם צ' אלפים וכו' אונס אין אנו מונים רק הי"ג לצדן

שהם השמים והרי הם צ' אלפים וי"ג יאורים שהם צ'
 אחורייס דכ"ה שלו וצ' אחורייס דכ"ה שלה ומחבריס יחד
 צהיחס צח"א ואלו כולם נק' דינין וכל אלו ניהנין לכ"ה
 של הנוק' צעת הנקירה והס ג' שנות אלכ"ו צוולואס והנה
 כל אלו האחורייס הם גבוות שהס שס ו"צ דלצגית'ן
 נוולא כי צ' אלצגית'ן צ' אחורייס המילויס דזי"ן צכ"ה
 וצ' אחורייס צח"א חונועייס והרי אלוד' אלצגית'ן הס ג' צ'
 אלפים י"ג והענין כי שס זה הוא חקד שצגצורה כנדוע
 והוא כנושך צכולס ונוהפשט צאלו אחורייס צקוד ויעשה
 חקד נאלפים וחוריות ג"י שצחלע שס זה הוא י"ג יאורים
 הכ"ל שיש צחלע כל א' וא' וכל הקל' נאחזיס צאלו
 האחורייס עכ"ל וצזה דצרי רציני ויוראריס אלל דכאן כהצ
 ולח"ך חכוין לנולחס צוולויסס והס ג"פ הרע"א דנושנע
 דקאי על ג' אלכ"ו הפשוטים שיש צקוד לנוללות אוהס ושס
 צע"ה וצחאר שהס צכ"ה שסס הם צוולוי' ואלפ"י שכתב
 שס צע"ה גס יש צנה"י לטוק' ג' שנות אלכ"ו צוולואס והס
 ג' פענויס הרע"א וי"ו הוא צכל הכה"י לא צקוד לצדו
 וכאן קאי על ג' שנות הפשיטיס דלכ"ו שיש צקוד ע"ז
 קאוור לח"ך חכוין לנוללות גס וי"ש הנהצר לקיין להרץ
 הקו' שהקשה צס' ואלורי רשצ"י זל"ה פ' ואלרא וכו' ככר
 הרלס כאן צע"ה הוא צעלמו צחאוורו והנה כל אלו אחורייס
 הם גצו' שהס שס ו"צ דלצגית'ן וכו' והענין כי שס זה
 הוא חקד שצגצורה וכו' וצזה כצחאר כל דצרי רציני ועיין
 צס' וצווא השעריס דפ"ח ע"א כהצ שסס אלצגית'ן הוא
 חקד של הצניה יע"ש ועיין צס' הכוונות ד"ע ע"א ע"פ
 עולת הנויד וז"ל אונס להיותו שרבו צגצו' שהוא שס צ"ן
 וי"צ אלל שהוא צמי' החקד שצגצו' יע"ש וכ"כ הרצ הנוחצר
 לקוון ציהודיס אחרונים יהוד ס"ז ע"פ עולת הנויד וכו'
 יע"ש) **ועם הכוונת** הם הכ"ה צקוד אשר הנה הודך על
 השוים כי אשר היא הצניה כנו' צהקוין צקוד אשר
 הולאח"ך ואלרץ ואלריס וגו' וווננה נושכים ג' אהי"ס שהס
 צג' הלי' אל הולכות להעשות צה הותס כוונין הכ"ה
 ווולוי המוחס הזה הוא צג' השנים כנו' וזהו אשר תנה
 הודך על השוים **ובס הולכות צו"ן אשר צמותס זה שלק**
 שס צ"ן והנה חכוין צחאוורך והכוונה שהוא מוחס צ"ן כוונין
 והכוונה ו. והכוין להנושך ע"ח הכו"ל צמותס
 הנו' והכוין לנקד ג' שנות הנו' צ"צ נקודין
 שיש צפסקו **צַדֵּק צַדֵּק תִּרְדּוּף לְמַעַן**
תִּרְדּוּף כנו' **צַדֵּק** צַדֵּק תִּרְדּוּף לְמַעַן
 צַדֵּק זה **אֲדָנִי** הא' קויל כלו כונו אכצעה קגול
 שיש צלדק לרק **אֲדָנִי** הצ' הם היר"ק שצ"א הילס צג'
 אוהיית ראשונה וצ' נקודת'ה שצ"א ופ"ח"ס של
 לווען הם צי"ד של אלכ"ו **אֲדָנִי** הג' הם ד' נקודיס שלוענן
 הריה, והס פ"ח היר"ק שצ"א קגול והעצם הוא
 כי ג' שנות אלו הם ג"פ צג' ל"ק עם הכוונל והכוין להקטר
 ויחיון רף ה' ע"י לרק זה צקוד צקשו לרק צקשו ענוה
 חילי הקהרו ציוס רף ה', א"ח"ס חכוין לנוללות צוולויסס
 והנה ג' פענויס הרע"א הם צג' צ' אלפ"ס וי"ג והכוין לנקד
 ד' איחיות הפשיעות לצד שצכל שס וון כשנשה והס י"צ
 נקודין שיש צפסקו **אֲנִי יִרְדּוּ לְשַׁעְרִים עִם**
יִרְדּוּף ואלנכס ונה
 שחכוין צזה הוא כי ככר ילעת וי"ש צוהצר צס'
 ואלרא דק כ"ז צ"ח צענין אותס הי"ג יאורין והאלף יאורין
 ושס ציחרטוהווע"ש היע' איך צנה"י של הזכר יש צו אחורי'
 והס צ' פענויס הל"ע ופלגא ויכין והל"ע ופלגא ויכין ואס
 חמצר עוהס הי"ג יאורין יהו חק"ה ופלגא ויכין והק"ה
 פלגא

סכום הנקודות 252

זל מלוי ועם הכולל הם זאלה ור"ת וצני דן חשים הם צני
 ה"י והכוין להעלות הכיולוזה אל היקוד הנק' מ"י להמיותם
 וגם זה הכוין צונלת וצני שהוא צני מ"י"ם וחכוין להעלות'
 וכן הכתש שהוא צני' חמ"ס וזה יהיה ע"י שם **יווד דה**
יווד א שהוא צני' דין (ו'דע'ה' נדקאמר אח"ך חממך
 ול"ח המ"כ צני' להרהר כדרכו ונשנוע להדייא צני' לר"ח קאלי
 עדין והיונה על ו"כ ד'ל' אותיות דלכ"י וכדי להשלים הקי'
 קרנ"ע"ה ע"כ דלכ"י צני' לר"ח התי"ו דמ"י מ"י צני' ונ"י
(א) צקדור כוונת ק"ש ע"ה כהצ צני' לר"ח וז"ל וס"ת
 יכ"ס וס' הדכ"י וד"ל התי"ו נוליו ונולו: אדכ"י אל"ף למד **סא**
 דלת לנודתיו כוונתו וז"ל דלת ע"כ וס' ל"ה אותיות וז"ל
 צקוד וטהה יגדל כח כה' ה' כנפורס וצני' וצני' חוכים על כן
 ל"ל צני' כפק שלא מן הרצ זל"ה הוא אל"ל ל"ל ל"ה אותיות
 דמ"י התי"ו וזה צדור וסבוט ונ"ש להעלו' הכיולו אל היקוד
 להמיותם וזל"ך כוונת לטות' צקוד זזוג ולפי שהוא ר"ח
 שיעקרו הוא ה"י הנוק' כידוע שזוה נחקרו אנשים צעש"י
 מלכה לה לסיכך ח"י הגלילו הוא ע"י שם אדכ"י וזל"פ עור
 לזור דכוין הע"ח הנו' שגי' מול"ל וידעת מ"ש צפ"י
 ויעהר ילמך שכיון לנולל שהוא י' של ח' של אדכ"י מל"ל שגי'
 הרע"ל כוונת ויעהר עת"ר מן ויעהר **(א)** וכן כהצ צפ"י
 מ"י ונ"י רז"ל צפרק' אצוה פ"ו על משה כך היא דרכה ש"ת
 יע"ש לך ק' ששם הדכ"י הזה שהוא צדיק דל"ה הוא צל"ל
 דצריחה ועין צפ"י הכוונת דרוש' ה' לחזנת העמידה וס'
 נקיים ועין צפ"י צל"ל קפ"ה חס עונות חשמור יה וכו'
 וס' צוהמרי רבצ"י ז"ל פ"י דהוא צע"ה הצריחה יע"ש ול"י
 הרי צדיק קדיש' היה צפ"י שם אדכ"י וכנפורס לצקי וז"ל
 אדכ"י שהוא מול"ל ונשם אח"ך ליקודות ונודל' לנודל' עד
 יקוד דז"ל לחר כצנר"י ע"י הנולל דממו"ס נשקא' ()
ג. ה. ב. צני' הררה ח"ל שיכוין קודם שיאמר סדר
 הכנייה צבכ **תנעין** וחמלה חלופיהו צלירין
תענין וה"ע הוא ע"י ק"ל וע"צ קד"ס וצ"י
 שכל זה הוא צני' ח"ע **(א)** כונחו צמ"ש צ"ש
 הפקוקים פ' הונדוה ע"פ וירצו רועה גרר וכו' וז"ל ענין ג'
 צהוה וז"ל מה עניינס הח' נקר' עשק הוא צמ"ה הדעת
 צצניק' שהוא ג' שמוצ' צמ"כ צדורש הכפ"י שהם ע"צ ק"ל
 לחורכ פשיטי' כוונתו ונל"ח דהו"ה דמ"ה וע"צ קד"ס
 שם הנוריים הפשוטי' והנוללים דהו"ה דצ"ו ושם צ"ו
 שהוא הפנים עלמס דהו"ה דהס"י וכל צמ"י אלו הם צני'
 ע"ה ועס' ד' אהוי' הפשוטות של הו"ה שרש לכלם הרי
 דעה נכ"ל ועין צפ"י הכוונת צכוונת ואכי הפלתי וצקדור
 ק"ש בעל המטה כהצ וז"ל ח' ע"ב ע"צ ק"ל וע"צ קד"ס צ"ו
 כמ"ק הו"ה וי' אה"ה ע"כ וצכוונת ואכי הפלתי סדר
 לנו י' הו"ה וי' אה"ה וע"צ ק"ל וע"צ קד"ס וצ"ו שהוא
 הדעת דנוק' ע"כ נראה לי שהיחוד הזה הוא לתקן הדעת
 דנוק' והיקבו ע"י ג"פ אל"ל שקודם מן שהוא צני' ג"ץ
 השלום השם הנז' והל' הנחצ' זל"ה דך דך אחרת והצומח
 יצחק) ויחצר עוהס ג"פ אל"ל אל"ל שקודם מן ג"ץ והס
 ג"ץ הנז' ונקודו הוא נש' **אנכי מגן** לד תע"ה ס' חכ
 מלככי וצ"י הם מ"ג מוגן

זלמגל אכאן כוונתו שם אצני"ן וכן צנה"י שלה יש כוונת
 הזה נולל שכלם הם צ' אלפ"ן וי"ג והוא קוד וטובה חקד
 לאלפים כי שם אצני"ן עם היוהו רומז צמס ונ"ב שהוא
 צבורה הנה הוא צמ"י קפירתה חקד כנידע והנה צמ"ו
 ח"ך כרומז כאן צ' שמות אצני"ן לנעלה צנה"י שלו וצני'
 אמרי' צנה"י שלה וד' פעמים שם זה הוא צני' צ' אלפים
 וי"ג הכי ח"ך שם אצני"ן שהוא חקד כוונת צל"ו האנפי'
 וזהו ועושה חקד לאלפים וחעפ"י שם צ' אלפים וכו' ח"ן
 לנו ונוים רק ה"ג צלצד שם הרע"ל והכרש' של היחור'
 כלס והכוין כי ג' פעמים ה"ג צ' ונוללו שם ג' פ' הרע"ל
 הם צ' אלפ"י וי"ג והכוין להורידם מן ר"ו העליוני שצוכר
 אל נה"י שצנקה שם ג' פעמי' הרע"ל צקיד אז ידו
 לשער'י וכל זה הכוין צמתי היצוח ע"ל עפעפ"י צל"פן זה
 כי ע"ל עפעפ"י צני' ח"י ואם המלפס צל"ח צ"ס יהיו שם
 אחד קדוש וזהו **זך וזוים** והוא צני' ל"ג ועס' ונלח
 והכוונה שהוא צני' הק"ו קך הכל צני' אל"ף
 ועשרה ועס' ג' התיצות של והכוונה על עפעפ"י הרי ח"ך
 וי"ג והס החלף וי"ג יחורין הנז' ל ולר"ך שהכוין כי שם ז'ך
 זו ז"ס הוא שם קדוש ונקוד' הם פחה חייק נקוד של
 זית וז"ס של שמן זית זך ומצב אותיות זח"ו הם כיקוד של
 ילדתי שצפוק עם זו ילדתי לי :

א. ח. כ. צני' האהר' היה ל"ל ר"ח ח"י וח"ל שאין לכוין
 צני' ר"ח כוכ' הצרכ' ע"ד הנז' רק צכונה האחרת
 והוא שהכוין צמס צני' צוולוהו שהוא התי"ד והוא צני'
 נל"ש חל"ש וז"ל כי צכל יוס צחונת צו ר"ח לר"ך לכוין
 צו כונה זו הנז' חעפ"י שלא יהיה לר"ך להקון עין הנז'
 רק כוכ' זו היא לר"כ לכל אדם לכוין כונה זו צכל ר"ח
 לעול' וכוין כך צכל רגע וצכל שעה צצו ר"ח רעוב'
 עתה יכוין כוכ' חמ"י ג"כ וכו' ללורך הקון הע"ח נל"ו
 הנז' וזו היא שיחונ' צעה שכיבוהו קודם פקוק צידק ר'פקוד
 רוחי יאמר פ' **וגם הכהנים הגגשים את**
יהוה יתקדשו

ושיכוין צו כי צפוק זה דמויזס אורס הלח עלמין הנז'
 צלדנת כשא שהם צחקון ח' דליקנא דעתיקא הח' הוא
 קוד אלף אלפין והצ' הוא נז' אלפין והג' הוא ל"ו אלפין
 צקדו הזה כי חיצת יתקדשו הם אהיות יתקד"ש והוא
 שם שד"י צוולוהו והו יתקד"ש שד"י ח"ק כיה"ק הוא ונלוי
 של שד"י והנה זה עולה התי"ד וכלצר הלרף עם זה היצח
 ח"ל הנז' צפוק הזה צוולוהו שהוא חל"ף נז"ד עם התי"ד
 יהיה הכל חל"ף עם הכללות וזה דומז הל עולם הרלכוין
 שהוא אל שד"י צוילוייהם שהם חלף והעולם הצ' שהוא כ"ז
 הוא כרומז צתיצוח אל יהו"ה שצפוק שם צני' צ"ו וצעולם
 הג' שהוא ל"ו הכוין צר"ה של פ'ן פרוץ שם צני' ל' ועס'
 ו' של יתקדשו הרי ל"ו והוא קוד אל אדכ"י שהוא צני' ל'ו
**(ו'דע'ה' דע"ה כיול"ה הנז' דג"י מול"ל לכך ח"י ע"י ג'
 עלמין דעת' קדוה' דדיק' נפקי' וכדכתיבנא
 לעיל אמנס לעיל צבאר יוני הרוב ח"ן צנו כח להקנס כ"ל
 ע"י עלמין קדוה' שהוא מנווהק יוהר וגם שהוא נולוצם צצני'
 צה"י ח"י נשח"כ צ' עלמין כ"ז ול"ו שם צרי' יל"י ועשיה
 אדוצה כהפוך הוא שלר"ך לר"י צכס צקו' דצני' ריבות
 צשער"ך כדלקינן כדי להקנס וזהו חל"ל כ"ח שנוק' קדישא
 גדל כחה דכדורא נק' וז"ל צח"י צני' ג' ודיכיס כיכרים שהל"ל
 וציוס הדש יפהה שברי הוהר צכס הזויג לח"מ ע"כ יש
 צנו כח שגס ע"י צ' ענוין צ' וג' ונחקנס את הע"מ הנז'
 וז"ל שנון וז"ל פגב רע ח"ו (') חמ"כ האומר פ' **ובני**
דן חשים והכוין כי חשים רכר ו' וק"ח הם **ינם**
 והם מל"ה והוא שם אדכ"י שהוא צני' ק"ס ול"ד אותיות**

(ו'דע'ה') שם הזה כהצו המפרשים מילוף שם אדכ"י
 א ד נ י
תנעין כזה
 ונהה היחוד הזה עיקרו
 לח"י נוק' קדישא והוא ח'
 הדעת שלה כי עון הנז'
 הוא צלעה צכל נקוס שהו'
 חכה לנעיה צימודים
 ח' צל"ח צל"ח צל"ח
 ג' צל"ח צל"ח צל"ח
 ע' צל"ח צל"ח צל"ח
 י' צל"ח צל"ח צל"ח

דחבלי וג' דלתי"ן גי' י"ב דחבלי.

הי הי הא ג' הכין פשוטים גי' יה דשינה וג' איתיות **שינה** ייא מילוי דגי' הכין גי' כ"א כמספר ש"ן בלחצ"ס שהס

ב אוחיות ז"ט עס י דשינה.

ויו ואו ואו יכין כי גי' ווי"ן מלאים גי' מ"ח כמספר **על** יאההויהה כמספר ע' בלחצ"ס שהוא ז' ול' עס מ'ק דתיבת

ע"ל וע"ה גי' מ"ח.

הי הי הא ג' הכין דגי' הוי"ת תל"ל גי' לו כמספר **עיני** עיני בהחלק ב' אוחיות ע"ג בלחצ"ס שהס ז"ט ועס ב' אוצר החכמה

יודי"ן דעיני גי' לו / גם יכין כי עיני גי' ק"ס מספר מילוי דקס"א **אלף הו יוד הו ק"מ**

גם יכין להוי"ה בליוז עיינין **גם יכין כי א"א סילק הארבו מס"ג**

יוד הי ואו הי שהס או"א ויטו"ה דיוס שעבה.

אה"ת 6025

ותנימה אלף הי יוד הי. אלף הא יוד הא. אלף הה

יוד הה. יוד הה וו הה ג' שמוס קס"א קמ"ג

קנ"א הס גי' חות"ס ע"ה דיסוד דנוק' ושס ז"ן הוא המ"ן שביסוד דנוק' שבו יש ג' שמוס

אָרְנֵי אֲרָנֵי אֲרָנֵי (נקידי גזק גזק תרדוק למען תהיה)

גי' גזק ובלדק זה יכין להסתתר מחדון חף הי. ויכין להוריד ג' הויות הנ"ל בהמפיל העולים לחס לשערים שהס ג' שמוס ארנ"י הנ"ל שביסוד דנוק' וכל אחד במילואו עולה תדע"א תרנוס שער ויכין לחצר ג' הוי"ת הנ"ל עס ג' ארנ"י שביסוד דנוק'.

יאהדונהי יאהדונהי יאהדונהי

על עפעפי גי' ת"י ועס מספר תלוספס שהוא **קך** (גי'זית)

זוזום (גי'לרתי) ומס'ותנומה וכללות ג'

תיבות של ותנומה על"י עפעפי גי' אל"ף וי"ג כמספר ב' שמוס אבגיתין אבגיתין ע"ה שזנה"י דז"א **ויכין** להורידס ולחברס עס

ב'

ב' שמוה אבניתין אבניתין ע"ה **שכנה"י דנוק'** והיו לארבעה שמוה דאבניתין העולים במס' ב' אלפי"ן וי"ג יארין שהס' ג' פעמים תרע"א **שניסוד דנוק'** דז"א.

אַרְף דְּלַת גּוֹן יוֹד **אַרְף דְּלַת גּוֹן יוֹד**
אַרְף דְּלַת גּוֹן יוֹד **אַרְף דְּלַת גּוֹן יוֹד**
 (נקוד או ירדו לשערים עם יהוה)

גם יכוין כי א"א ואו"א וי"סו"ת כלקו הארתם מסם מ"ה יוד הא ואו הוא שהוא ז"א דיוס שעבר ומסתלקין המוחי' ממנו וגם ז"א שהוא מ"ה הנ"ל סולק השגחתו מנוקביה ונחמטפה וחזרה לנקודה ב"זיריו וחוזר ומסתלק הכלי דמ"ן דילה שהוא הוא רוחא דשדי בנה ז"א בביאה ראשונה ואז חוזר א"א **ומאיר לאישון בת עין** שהיא נקודת הנוק' ובונה ומגדיל פרלופה באחוריו ונוכרה ומביאה לפניו וחוזר ומגדיל פרלופה לפני ז"א ומחזיר שם ב"ן יוד הוה הוה שנה **אח"ח"ח 6025** לע"ב יוד הי ויו הי.

ירמ"י או"א שתשכיבני לשלום ותעמידני לחיים טובים ולשלום ותן חלקי בתורתך ותרגילני לדבר מצוה ואל תרגילני לדבר עבירה ועון ופשע ואל תביאני לא ידי חטא ולא לידי עון ולא לידי נסיון ולא לידי בזיון וישלוט בי יצר המזב ואל ישלוט בי יצה"ר ותצילני מיצה"ר ומחולאים רעים ומחלומות רעים ואל יבהילוני חלומות רעים והרהורים רעים ותהא מטתי שלימה לפניך והאר עיני

בְּרִיךְ:

יכוין להמשיך שפע מכתר עליון לשני זיווגי חג"ת לעתיק ולזווג ז' זיווגי חג"ת לעתיק:

דחג"ת לעתיק	{	דחכ"ד	אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל	זיווג פנימי
		דנה"י וחג"ת	יְאֵהֱוִי־הָאֱלֹהִים	זיווג חיצוני

יכוין להמשיך שפע משני זיווגי חג"ת לעתיק, לשני זיווגי חג"ת דא"א ולזווג ז' זיווגי חג"ת דא"א:

דחג"ת דא"א	{	דחכ"ד	אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל	זיווג פנימי
		דנה"י וחג"ת	יְאֵהֱוִי־הָאֱלֹהִים	זיווג חיצוני

יכוין להמשיך שפע מזיווג הפנימי דחכ"ד לחג"ת דמ"ה וז"ן דא"א, לזיווג הפנימי דחכ"ד לחג"ת דמ"ה וז"ן דא"א וישסו"ת:

שפע דז"ן דזיווג הפנימי הנז' דא"א מפנים דמלכויות דחכמות דח"ג דמ"ה וז"ן דז"ן דחכ"ד לחג"ת דא"א:	שפע דמ"ה דזיווג הפנימי הנז' דא"א מפנים דמלכויות דחכמות דח"ג דמ"ה וז"ן דמ"ה דחכ"ד לחג"ת דא"א:
--	--

אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה

לפנים דמלכויות דחכמות דח"ג דזיווג עליון דאמא ותבונה אהיה

לפנים דמלכויות דחכמות דח"ג דח"ג דזיווג עליון דאבא ויש"ס יהוה

ויכוין לזווג חב"ד לחג"ת הנז' דמ"ה וצ"ן דאו"א וישסו"ת, ולהמשיך טיפת עסמ"צ ליסוד דחב"ד לחג"ת דאבא ויש"ס, וטיפת קס"א קמ"ג לקנ"א שביסוד דחב"ד לחג"ת דאימא ותבונה.

איהיהוה

אלף ה' יוד ה'	יוד ה' ויו ה'
אלף הא יוד הא	יוד ה' ואו ה'
ליסוד דזיווג עליון דאימא ותבונה שצו קנ"א צניור אותיותיו כמספר רל"ב	יוד הא ואו הא
אלף הדה הדה יוה הדה הדה	יוד ה' וו ה'
	ליסוד דזיווג עליון דאבא ויש"ס

יכוין להמשיך שפע מזיווג חילון שהוא נה"י וחג"ת לחג"ת הנז' דמ"ה וצ"ן דאו"א, לזיווג חילון הנז' שהוא נה"י וחג"ת לחג"ת דמ"ה וצ"ן דאו"א וישסו"ת. ויכוין לזווג פרחוף נה"י וחג"ת לחג"ת דאו"א וישסו"ת ולהמשיך מזיווג זה מוחין דאותיות דג' מ"ב דעס"מ וג' מילוייהם עם נרנח"י דנח"י דרוח שבהם.

יאהיהוה

אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	אהיה אהיה	יהוה
יהוה	יהוה יהוה	יהוה
יוד ה' ואו ה'	יהוה	יוד ה' ויו ה'
יוד ויו דלת, ה' יוד,	יוד הא ואו הא	יוד ויו דלת, ה' יוד,
ואו אלף ואו, ה' יוד	יוד ואו דלת, הא אלף,	ויו יוד ויו, ה' יוד
וד י או י	ואו אלף ואו, הא אלף	וד י יו י
	וד א או א	

אֵלֶּהָ

זווג עליון אֵלֶּהָ הַיּוֹדֵהָ לַאוּ"א וַיִּסְפוּ"ת

יכוין להמשיך מיסוד לזיווג הפנימי לחב"ד לחג"ת לחב"א ויִסְ"ס

מיפת עסמ"ב עס ה' חסדים

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא יוד הה וו הה

ה' חסדים

יְהוָה יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

ליסוד לזיווג הפנימי לחב"ד לחג"ת לחימ"א ותבונה

שבו קס"א קמ"ג קנ"א.

אלף הי יוד הי אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

ויכוין להמשיך מיסוד הנז' לחימ"א ותבונה

כל הז' שמות ותמשה חסדים

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא יוד הה וו הה

אלף הי יוד הי אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

ה' חסדים

יְהוָה יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

יהודה

יכוין להמשיך מ"צ דמ"ה
עם מילוי עס נח"י דרוח דרוח דרוח:

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

כתר

יהודה

חכמה

יוד' הא ואו' הא

צינה

יוד' ואו' דל'ת, הא אלק', ואו אלק' ואו, הא אלק'.

וד א או א

לפנים דט"ס דכח"צ דדת"י

דנה"י וחג"ת דחג"ת דמ"ה וצ"ן דזו"ן.

יכוין להמשיך ולהוציא ממלכות זיווג הפנימי דחצ"ד דחג"ת דאימא ותבונה, כלס דמוחין דעסמ"ב, ולס דמוחין דקס"א קמ"ג קנ"א, עם חו"ג, עם נרנח"י דנח"י דרוח דמ"ה וצ"ן, ולהמשיכס על גבי חצ"ד דחג"ת דז"א:

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

יוד הי ואו הי

אלף הא יוד הא

יוד הי ויו הי

אלף הי יוד הי

ה"ג

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יוד הה וו הה

ה"מ

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יוד הא ואו הא

אלף הה יוד הה

ואח"כ יכוין להמשיכס לחסין צג"ה דת"י דו"ק דחצ"ד דחג"ת דמ"ה וצ"ן דז"א:

יְהוָה יְהוָה וו וו יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

בהזכרת ה' בברכת המפיל יכוין:

יכוין בזה בכל לילה:

יִוְדֵי הָאֵל וְאֵוֹ הָאֵל

ליל א': יִוְדֵי הָאֵל וְאֵוֹ הָאֵל

ליל ב': יוֹדֵי הָאֵל וְאֵוֹ הָאֵל

ליל ג': יוֹדֵי הָאֵל וְאֵוֹ הָאֵל

ליל ד': יוֹדֵי הָאֵל וְאֵוֹ הָאֵל

ליל ה': יוֹדֵי הָאֵל וְאֵוֹ הָאֵל

ליל ו': יוֹדֵי הָאֵל וְאֵוֹ הָאֵל

ליל ש"ק: * יְהוּדָהּ יוֹדֵי הָאֵל וְאֵוֹ הָאֵל.

יוֹדֵי וְאֵוֹ דְלֵת, הָאֵל יוֹדֵי, וְאֵוֹ יוֹדֵי וְאֵוֹ, הָאֵל יוֹדֵי.

בר"ח יכוין:

שֵׁין דְלֵת יוֹדֵי

גי' ר"ח.

* בהשמטות הסידור הנדפס הביא נוסחא אחרתא לכון בליל שבת לשם מ"ב דע"ב כולו נקוד בקמץ כזה וכן הוא בפרע"ח:

יְהוּדָהּ יוֹדֵי הָאֵל וְאֵוֹ הָאֵל

יוֹדֵי וְאֵוֹ דְלֵת, הָאֵל יוֹדֵי, וְאֵוֹ יוֹדֵי וְאֵוֹ, הָאֵל יוֹדֵי.

אֱלֹהֵינוּ

יכוין להמשיך מ"צ דס"ג ומילוי
עס נח"י דנשמה דרוח דרוח:

אֱלֹהֵי

יְהוָה

כַּתֵּר

יְהוָה

חַכְמָה

יְוֹדֵי הַי וְאֵלֵי

צִינָה

יְוֹדֵי וַיּוֹדֵי דְכַתֵּר, הַי יְוֹדֵי, וְאֵלֵי אֱלֹהֵי וְאֵלֵי יְוֹדֵי

וְדֵי יְאֵלֵי

לפנים דט"ס דכח"צ דבג"ה דנה"י וחג"ת דחג"ת דמ"ה וצ"ן דצ"ן דזו"ן.

בְּיָמֵינוּ הַעוֹלָם

^(*) יכוין למסור את עצמו על קידוש השם

ויקבל עליו ד' מיתות בית דין:

סקילה	י	א	א	יוד ה' ויו ה' ה'
שריפה	ה	ד	ה	יוד ה' ואו ה' ה'
הרג	ו	ז	י	יוד ה' ואו ה' ה'
חנק	ה	י	ה	יוד ה' וו ה' ה'

^(**) יכוין לעלות המוחין והנרנח"י שנמשכו צמיצות אמה ה' אלהינו, שהם עסמ"צ קס"א קמ"ג קנ"א שהם מוחין פנימיים דג' פרלופים הפנימיים שהם חב"ד דחג"ת דז"א.

וג' מ"ב דעס"מ ומילוייהם, שהם מוחין דצ' פרלופים החיצוניים, נה"י וחג"ת דפר' חג"ת דז"א עם הנרנח"י דרוח שלהם.

^(*) עיין בסה"ק אור הלבנה (סוף עמוד כ"ה), ועמ' קמ"ט, שכתב וזלה"ק: נראה שצריך למסור נפשו על קידוש שמו יתברך לקבל עליו ד' מיתות ב"ד לצורך עליית רפ"ה כנודע. וכן כתב בקצת סידורים כ"י. ועיין עוד בסידור הרש"ש ח"ב דף ל"ה רע"ב, ובסידור בניהו חלק כוונות פרטיות (דף מ"ט).

^(**) בסידור הנדפס סידרו את כוונת מלך העולם בקיצור נמרץ, אמנם בסידור אור הלבנה כוונות הספירה (דף ח), ובסידור בניהו (דף מ"ט) סידרו את הכוונה בפרטות וכן סידרנו בסידורינו.

אֱלֹהֵי
יְהוָה

אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

יוד הי ואו הי
אלף הא יוד הא

יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי

ס"ג

ס"ט

יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יוד	הה	וה	הה
אלף	הה	יוד	הה

אֱלֹהֵי
יְהוָה

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי
יְהוָה

יהוה
יוד הי ואו הי
יוד ויו דלת, הי יוד,
ואו אלף ואו, הי יוד

יהוה
יוד הא ואו הא
יוד ואו דלת, הא אלף, ואו
אלף ואו, הא אלף

יהוה
יוד הי ויו הי
יוד ויו דלת, הי יוד,
ויו יוד ויו, הי יוד

וד י או י

וד א או א

וד י יו י

עם צירורי הכלים והאורות לרפ"ח דג' פר' כחב"ד הכוללים לפנימיות לאותו פרל"ף (אם היא מצוה בדיבור: לפני' דאבי"ע דז"א דאצי'. ואם היא מצווה מעשית: דחיצוניות דאבי"ע דז"א דאצילות) ולחצי"ע המתיתקסים לצרכה זו, עם שורשי נרנח"י שלו לזו"ן:

מלכות לחסד	ע"צ דע"צ מדרגה ז' יוד' ה' וי' ה' ה'	צירורי צ"ן דעתיק ואבא, וז"א.
------------	--	---------------------------------

מלכות דגבורה	ע"צ דס"ג מדרגה ה' וז' יוד' ה' ואו' ה' יוד' ה' ואו' ה'	צירורי צ"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א הכולל
--------------	--	---

מלכות דתנה"י	ע"צ דמ"ה מדרגה ג' וז' יהודה יוד' הא ואו' הא	צירורי צ"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.
--------------	--	-----------------------------------

מל' דמלכות	ע"צ דצ"ן מדרגה צ' שהיא ד' י, יה, יהו, יהודה.	צירורי צ"ן דנוק' דא"א, ותצונה, ורחל.
------------	---	---

ואז ניתן כח צו"ן ומצררים גם הם מצירורי אחוריים דיססו"ת, ומחלקי כחב"ד דיססו"ת הכלולים עם הרפ"ת, ומעלים אותם עם הצירורים שלהם שנצברו על ידינו ליססו"ת.

ואז ניתן כח ביססו"ת ומצררים גם הם מצירורים הנז', מחלקי כחב"ד דאו"א, ומצחי' אחוריים דאו"א, ומעלים אותם עם הצירורים שלהם שנצברו ע"י זו"ן לאו"א.

וכן ניתן כח באו"א ומצררים גם הם מאחוריים דנה"י דא"א ומחלקי כחב"ד דא"א ומעלים אותם עם הצירורים שלהם שנצברו ע"י יססו"ת לא"א,

וכן עד"ז מא"א לעתיה, וכן עולים מזה לזה עד ע"ס דא"ק.

ואז מזדווגים פנימיות ע"ב וס"ג דא"ק
 ע"ב דע"ב ע"ב דס"ג
 ירד' ה' ויו' ה' ירד' ה' ואו' ה'

זיווג פנימיות

אֱלֹהֵהֶן

ומוציאים י"ס דמ"ה ממלכה דא"ק, ותשלום י"ס דצ"ן מעינים דא"ק השייכים לאותם
 הצירורים שעלו, ונמשכים בצחי' ללם דמוחין דגלות עם הנרנח"י דנח"י שבתוכם, שהם י"ג
 הויו"ת ואהי"ה בניקוד הידוע, עם אור הטעמים, עם אור א"ס המלוכש צכתר דעתיק דא"ק,

לעתיק דאילות,

ולוקח המוצחר שבהם (שהם כתר דמ"ה, וה"ר דכתר דצ"ן,
 וג"ר דחכמה דצ"ן, וד"ר דצינה דצ"ן, וו' כתרים דז"ת דצ"ן).

ולזווג המ"ה וב"ן דעתיק

אֱלֹהֵהֶן

וימשיך שאר המוחין למ"ה וב"ן דא"א, ולהשאיר שם המוצחר
 (שהם חכמה דמ"ה, וה' אחרונות דכתר דצ"ן).

ויזווג א"א ונוק'

אֱלֹהֵהֶן

וימשיך השאר לאו"א וישאיר שם המוצחר שבהם
 (שהם כתר וחכמה דצינה דמ"ה, וו"ק דחכמה דצ"ן לאבא עילאה.
 וצינה דצינה דמ"ה, וה"ק דצינה דצ"ן לאימא עילאה).

ויזווג או"א עילאין

אֱלֹהֵהֶן

וימשיך השאר ליסוד"ת וישאיר שם המוצחר שבהם
 (שהם ו"ק דצינה דמ"ה, ומלכות דחכמה דצ"ן ליסוד"ת.
 ומלכות דצינה דמ"ה, ומלכות דצינה דצ"ן לתבונה).

ויזווג יסוד"ת

אֱלֹהֵהֶן

ושארית המוחין שהם ז"ק דמ"ה, וז"ק דצ"ן חוץ מהכתרים דצ"ן ימשיכם ליסוד ומלכות
 דיסוד"ת מלוכשים בצלמי המוחין של הצירורים שלהם שכבר עלו ונתקנו:

ותחילה יכוין להחזיר למקומם את המושין דה' פרלופי חג"ת עם
הנרנח"י שלהם, עם החו"ג שעלו למ"ן, לה"פ חג"ת דז"א:

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ

יְהוָהנוּ

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ

יְהוָהנוּ

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

יוד הי ואו הי
אלף הא יוד הא

יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי

ה"ג

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יוד הה וו הה

ה"ס

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יוד הא ואו הא

אלף הה יוד הה

אֱלֹהִים

יְהוָה

יהוה

יוד הי ואו הי
יוד ויו דלת, הי יוד,
ואו אלף ואו, הי יוד

וד י או י

אֱלֹהִים אֱלֹהִים

יְהוָה יְהוָה

יהוה

יוד הא ואו הא
יוד ואו דלת, הא אלף, ואו
אלף ואו, הא אלף

וד א או א

אֱלֹהִים

יְהוָה

יהוה

יוד הי ויו הי
יוד ויו דלת, הי יוד,
ויו יוד ויו, הי יוד

וד י יו י

יכוין להמשיך מיסוד ומלכות דיסקו"ת דאצילות מקיפי ם' דלמני המוחין דחו"ב ו"ק ומלכות דאו"א ויסקו"ת עם נרנח"י שצהם:

חו"ב ו"ק ומלכות
דמו' דלס דאמא

חו"ב ו"ק ומלכות
דמו' דלס דאצא

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

אודה ויודה
יודה ויודה

יְהוָה

יְהוָה

אודה ויודה
יודה ויודה

יְהוָה

לחב"ד דמ"ה וצ"ן דפר' כחב"ד דאצילות
דז"א דאצילות, ודבי"ע, דאצ"ע דאצילות.

וכן מקיפי ל' לכלמי המוחין דחו"ב ו"ק ומלכות דא"ר וישסו"ת עם נרנח"י שבהם:

חו"ב ו"ק ומלכות		חו"ב ו"ק ומלכות	
דל' דלס דאמא		דל' דלס דאמא	
אֱהִיָּהּ		אֱהִיָּהּ	
יְהוָה		יְהוָה	
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ	יְהוָה	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
	יְהוָה יְהוָה		יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ	יְהוָה	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
	יְהוָה יְהוָה		יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ	יְהוָה	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
	יְהוָה יְהוָה		יְהוָה יְהוָה

לחג"ת דמ"ה וצ"ן דפר' כחב"ד דאצילות
 דז"א דאצילות, ודבי"ע, דאצ"ע דאצילות.

וכן מוחין פנימיים לצ' לכלמי המוחין דחו"ב
 ו"ק ומלכות דאו"ח וישקו"ת עם נרנח"י שבהם:

חו"ב ו"ק ומלכות
 לצ' דללס דאמא

אֱלֹהִים
 יְהוָה

חו"ב ו"ק ומלכות
 לצ' דללס דאבא

אֱלֹהִים
 יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהֵי יְהוּדָה
 אֱלֹהֵי יְהוּדָה

יְהוָה

יְהוָה

אֱלֹהֵי יְהוּדָה
 אֱלֹהֵי יְהוּדָה

יְהוָה

לנה"י דמ"ה וצ"ן דפר' כחב"ד דאכילות

דז"א דאכילות, ודבי"ע, דאצי"ע דאכילות.

הַמְפִּיל

יוד הי ויו הי

ויכוין צשס ע"צ שהוא
א"א שהוא המפיל.

בר"ח אין לכוין כוונת עליית הנר"ן של הניצוצות בתיבת
המפיל וכו' שהם ג' הויו"ת, וכן כוונת ותנומה וכו'.

י"י ה"ה ו"ו ה"ה.

ויכוין כי ג' הויות משולצים
אלו הם נר"ן של הניצוצות,

י"י ג"י ל' דהמפיל

וג' יודין שבהם ג"י ל' דהמפיל.

ה"ה ג"י י"ה דהמפיל

וג' ה"ה ג"י י"ה דהמפיל.

ו"ו מ"פ דהמפיל
מ' בא"ת ב"ש י' פ' במספר קטן ח'
ג"י ח"י כמנין ג' ווין.

וג' ווין רמוזים למפ דהמפיל, באופן זה, מ'
בא"ת צ"ש הוא י', פ' במ"ק ח' והרי ח"י.

ה"ה ג"י י"ה דהמפיל

וג' ה"ה אחרונות ג"י י"ה דהמפיל.

יוד יוד יוד, הי הי הא,
ויו ואו ואו, הי הי הא.

אח"כ יכוין להויות הנ"ל
צמילוי ע"צ ס"ג מ"ה:

זַחְצָלִי

יוד יוד יוד

ג' יודין ג"י ל' דחצלי, וג' ווין ג"י ח"י
דחצלי, וג' דלתין ג"י י"צ דחצלי.

נְשִׁינָה

הי הי הא

ג' ה"ה פשוטים ג"י י"ה דשינה, וג' אותיות
י"א שהם המילוי דג' ה"ה ג"י כ"א, כמס'
ש"ן דשינה באתצ"ש, שהם צ' אותיות צ"ט
עס י' דשינה.

על

ויו ואו ואו
יאההויהה

יכוין כי ג' ווין מלאים גי' מ"ח כמספר הוי"ה
אהי"ה, כמספר ע' דע"ל באתצ"ש שהוא ז',
ול' דע"ל עם מ"ק דתיצת ע"ל (שהוא י')
וע"ה גי' מ"ח.

עתידי

הי הי הא

אלף הי יוד הי

יכוין כי ג' ההין מלאים דג' הויות הנ"ל גי'
ל"ו כמספר עיני, בהתחלק ב' אותיות ע"ג
באתצ"ש שהם ז"ט, ועם ב' יודין דעיני גי'
ל"ו.

גם יכוין כי עיני גי' ק"ס
כמספר מילוי דקס"א

יוד הי יוד הי

גם יכוין להוי"ה בציור עיינין

גם יכוין כי א"א סילק הארתו מס"ג

יוד הי ואו הי

שהם או"א ויסקו"ת דיום שעצר

וַתְּנוּמָה

ג' ג' שמות קס"א קמ"ג קנ"א
והם ג' חות"ס ע"ה דיסוד דנוק'.

אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

יוד הה וו הה
אֲדָנִי אֲדָנִי אֲדָנִי ג' נדק.
(בניקוד נדק נדק תרדוף למען תחיה)

יהוה יהוה יהוה
אדני אדני אדני

יאהדונהי יאהדונהי יאהדונהי

ושם צ"ן הוא המ"ן שביסוד דנוק' שצו יש
ג' שמות אדני בניקוד נדק נדק תרדוף
למען תחיה
וצלדק זה יכוין להסתתר מחרון אף ה'.

ויכוין להוריד ג' היות הנ"ל בהמפיל
העולים לח"ס, לשערים שהם ג' שמות
אדני הנ"ל שביסוד דנוק', וכל אחד
במילואו עולה תרע"א תרגום שער.

ויכוין לחצר ג' ההויות הנ"ל
עם ג' אדני שביסוד דנוק'

עַל עַפְעָפִי

ג' ת"י ועם מס' חילופם שהוא זך (ניקוד
זית) זַוּוּם (ניקוד עם זו זַלְרְתִי)

זך זַוּוּם
אבגית"ץ אבגית"ץ צנה"י דז"א
אבגית"ץ אבגית"ץ צנה"י דנוק'

אָלף דָּלַת גּוֹן יוֹד
אָלף דָּלַת גּוֹן יוֹד
אָלף דָּלַת גּוֹן יוֹד
(ני' אָז יִרְדּוּ לְשַׁעְרֵי עַם יְהוּה).

ומספר ותנומה וכללות ג' תיבות ותנומה
על עפעפי ג' אל"ף וי"ג כמספר צ' שמות
אבגית"ץ ע"ה שצנה"י דז"א, ויכוין
להורידם ולחזרם עם צ' שמות אבגית"ץ
שצנה"י דנוק' והיו לארבעה שמות
דאבגית"ץ העולים במספר צ' אלפין וי"ג
יארין שהם ג' פעמים תרע"א שביסוד
דנוק' דז"א.

גם יכוין כי א"א ואו"א וישסו"ת
סלקו הארתם משם מ"ה

יוד הא ואו הא

שהוא ז"א דיום שעצר ומסתלקים המוחין ממנו, וגם ז"א שהוא מ"ה הנ"ל סילק
השגחתו מנוק' ונתמעטה וחזרה לנקודה באחוריו, וחוזר ומסתלק הכלי דמ"ן דילה
שהוא ההוא רוחא דשדי בגוה ז"א צביאה ראשונה ואז חוזר א"א

וּבִמְאִיר לְאִישׁוֹן בֵּית עֵינַי.

שהיא נקודת הנוק', וזונה ומגדיל פרצופה מאחוריו ונוסרה ומציאה לפניו, ומגדיל
פרצופה לפני ז"א, ומחזיר שם צ"ן יוד הוה שזה לע"צ יוד הי ויו הי

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנַיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי וְאֵלֹהֵי
אֲבוֹתַי. שְׁתַּשְׁכֵּבְנִי לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידְנִי לְזוּמִיִּם
טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וְתֵן זִזְלָקִי בְּתוֹרָתְךָ. וְתַרְגִּילְנִי
לְדַבֵּר בְּמִצְוֹת. וְאֵל תַּרְגִּילְנִי לְדַבֵּר עֲבָרָה וְאֵל
תְּבִיאֵנִי לַיְדֵי זִזְטָא וְלֹא לַיְדֵי זְסִיוֹן וְלֹא לַיְדֵי
בְּזִיוֹן, וַיִּשְׁלוֹט בִּי יֵצֶר הַטּוֹב וְאֵל יִשְׁלוֹט בִּי יֵצֶר
הָרָע. וְתַצִּילְנִי מִשֶּׁטֶן וּבִמְפֹעֵ רָע וּבִמְזֻזְכָּיִם רָעִים.
וְאֵל יִבְהַלְנִי רַעֲיוֹנַי וְזִכְלוֹמוֹת רָעִים וְהַרְהוּרִים
רָעִים. וְתִהְיֶה מִטְּתִי שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ. וְהָאֵר עֵינַי כִּן
אִישׁוֹן הַבְּמוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. הַבְּמֵאִיר
לְעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּכָבוֹדוֹ:

שער ב' שער מאמרי רשב"י פי' לר' האר"י זצ"ל

כל כח"ף בגמטריא ת"ק וז' כחפות הם אלף ואח"כ אלו הב' כחפות נעשו תרין עטרין הנקראים חסד וגבורה והכתף האחד שהוא חסד נמשך וניתן אל זעיר אפ"ן. והכתף השני הנקרא גבורה נמשך אל נוקבא דזעיר אפ"ן וגמלא כי שתי הכתפים של הז"א הם כחף אחד בלבד וזעיר אפ"ן הכתפות דנוקביה גם הם כחף אחד בלבד ועל כן אורך הז"א הוא ת"ק שנה. וכן אורך נוקביה. ולכן כאשר נדבקו יחד שניהם אחר באחור לא היה רק כוחל אחת מפסיק בין שניהם ח"י עוביו לזה וח"י עוביו לזה. ולזה היה תל"ט ופלגא מכאן. ותל"ט ופלגא מכאן כי הכוחל אשר באמצע נחלק חליו לזה וחליו לזה אבל אחר שנכנסה הנקבה (ע"ד) מאחוריו אז מן הכוחל האחד נעשו שני כוחלים בשניהם ואז הם ת"ק שלמים לז"א כנגד הכחף של חסד שהיא בגמטריא ת"ק ות"ק שלמים אל נוקביה כנגד הכחף של הגבורה. והנה זה הכוחל האמצעי שנעשה עתה אחר זו הם סוד בחינת האחרים. ולכן כל הדינין נמשכין ממנו. ולכן רישיה סומקא כוורא בסוד אודם הדין. גם לריך לדעת כי כל ענין זה הוא בבחינת גלח והוד דזעיר אפ"ן אשר כנגדם עומדת נוקביה אחר באחור. וכבר ידעת כי האחרים הם בחינת הדינין. והנה יש כאן גלח והוד ויסוד של ז"א וגלח הוד יסוד של נוקביה וכל אחר אחר מאלו במקומו הוא סוד אלף יאורין. ועוד י"ג אחרין כמו שבאר בע"ה. ובאר בחינת גלח הוד יסוד של ז"א והם נקיים אל גלח הוד יסוד דנוקביה כי הם הוא גם כן ע"ד אלו:

הנה ידעת כי גלח והוד ויסוד נקראים לבאות ושם לבאות הוא בגמטריא תל"ט והרי א"ך הנה"י הם בגימ' תל"ט והגלח הוד יסוד דכוורא הם תל"ט מכאן וגלח הוד יסוד דנוקבא מכאן הם תל"ט אחרין ולפי שהם מחוברין יחד אחר באחור אלו שתי פעמים לבאות שהם גלח הוד יסוד דכוורא וגלח הוד יסוד דנוקביה ואין ביניהם רק כוחל אחד המחבר את שתיים והכוחל מחלק חליו לשם לבאות הזה וחליו לזה לכן הם תל"ט ופלגא מכאן ותל"ט ופלגא מכאן שהם אלף חסר חד. באופן כי הם תל"ט ותל"ט שהם לבאות דגלח הוד יסוד דכוורא ולבאות דגלח הוד יסוד דנוקבא. ויש בין שניהם כוחל אחד המפסיק בין ב' הגבולות האלו וזה הכוחל נחלק לשני חלואין כנו' פלגא מכאן ופלגא מכאן. עוד לריך שתדע כי בהיו' אלו השתי לבאות מחוברין אחר באחור על ידי הכוחל ההוא המפסיק ביניהם יש עוד באמצע שתי הגבולות האלו שהוא באמצע גלח הוד יסוד דז"א וגלח הוד יסוד דנוקביה יש גם באמצע עוד י"ג יאורין אחרין שית ופלגא מכאן ושית ופלגא מכאן וגמלא שמתחלק לכל אחר ואחר תק"ה ופלגא מכאן ופק"ה ופלגא מכאן והוא סוד שתי שמו' של אבגית"ך השם הא' של מ"ב כנודע והנה אבגית"ך הוא בגמטריא תק"ז ולהורות על הי"ג יאורין הנו' שהם באמצע בין אחר לאחר כנו' לכן הושמו שתי אותיות י"ג באמצעיות השם הזה א"ב מכאן ות"ך מכאן וי"ג באמצע להורות כי הי"ג יאורין הנו' הם באמצע כנו'. וכבר נודע כי שם מ"ב הוא גבורה והוא לפי שהוא בחינת אחרים שהם סוד הדינין וכן הענין בגלח הוד יסוד שלה שתי אחרים באלו וכל הקליפות נאחזות מבחינת האחרים הנו' :

(דף ב"ה ע"א) **שם** דרכ"ז ע"א שורה ט"ו וז"ל אמר ר' אבא ודאי הכי הוא והשתא ידיעא הוא אהרן ומשה הוא משה ואהרן רוחא במיא ומיא ברוחא למהוי חד ועל דא כתיב הוא. הנה זה המאמר קודם אל המאמר שנכתב קודם זה האמנם להיות שלא נמלא מקומו האמתי בזוה' כחבתי במקום הזה כי הוא קרוב אל מה שבאר בע"ה.

מצאנו חילופים רבים בס' הוהר כי פעמים קורא לאהרן כהן שהוא בימין ופעם אחרת אומר כי משה ואהרן בגלח והוד כנראה שאהרן שבשמאל גם למשה מלינו שפעם אחת קורא אותו לוי ופעם אחרת אומר שהוא בימין. והענין הוא במה שהודעתך בענין שלש מתנות שנתן הקב"ה לישראל באר מן וענני כבוד כו' וע"ש הי"ט. ודע כי כאשר מתלבש היסוד של אבא חוץ זעיר אפ"ן בהגיעו בחוה שהוא בת"ת שבו במקום הגילוי אשר שם נפסק ונגמר יסוד דאימא ואז מהגלה ומאיר אל לך ימין דז"א. ואח"כ חוזר אור ההכאה ההוא ללך שמאל ואח"ך חוזרת ההכאה ההוא בסוד אור החוזר פעם שלישי ומאיר באמצע ויורד דרך היסוד דז"א. ואמנם המן היה מלך משה בהכאה הראשונה וענני כבוד מלך אהרן בהכאה שניה והבאר מלך מרי' בהכאה שלישי' וע"ש ושם יובן טע' ותשובה אל שאלות הנו' :

הם שנים עשר בסוד שש קלוות מן רס"ד ולמטה שש ממטה ולמעלה ושש מלמעלה למטה כנו' בתקוין כי אעפ"י שכל החשעה מכיס דרקיע זה אין דומה הכאת השש קלות לשאר כי כל אחד בחינה בפני עצמה יש לו ולפיכך מהשש קלוות ילאו י"ב מזלות ומת"ת ומלכות נעלמים ילאו שמשא וסיהרא וזה מלך הנשמו' שבו כי כמו שבמלכות מנשמות שבה נעשין מיין נוקבין כנודע כן ביסוד נשמות לדיקים שבו שהם הכוכבים דפרשית הם הם המעלין חשעה מלמעלה למטה ואעפ"י שהת"ת מהשש קלוות הנו' מ"מ יש בת"ת שתי בחינות אח' בחינת היוותו בכלל השש קלוות ואם בחינת היוותו בפני עצמו וכל אלו נקבעין ביסוד וסיהרא עם היוות כי היא למטה מן היסוד עכ"ז שרשה בסוד ה' ד"ז ובסוד יו"ד י' ו' ר' וד' נחקק ביסוד ושרש זה בחכמה ובינה ומשם ירדו אל היסוד. ושאר בולגי דנהורא הם ה' ככבי לכת הנשאים וכנגדם ז' ספירות הבנין כי חמה ולבנה עם ה' ככבי לכת הם ז' ואל יקשה בעיניך כי ז' ספירות הם הם השש קלוות שהם המזלות דפרשית כי שש קלוות אלו הם ביסוד עצמו בסוד שוקי עמודי שש כי הוא מקבלם מלמעלה ונעשו' בו שנים עשר בסודי אור ישר ואור חוזר ובסוד נהירו וגילו דפרשית ולכן נקראים מזלות כי היסוד נקרא מול להיוותו מושך את הטיפה זרעיה מהמוח העליון ואמנם שמשא וסיהרא ושאר בולגי נהורא שהם חמשה ככבי לכת דפרשית הם שבע' ספירות הבנין עצמם המתגלים ביסוד ומשפיעים בו ועוד כי ששה קלוות הם בסוד ת"ת הכלול משש קלוות ושבעה ספירות הם כנגד ז' ככבי לכת ואין זה בשש קלוות כי אלו בת"ת עצמו לבדו בהכללו מהם וזה בבנין עצמו ודי בזה :

ודע כי כמו שהמלכות תקרא חכמה. כן חכמה שבו"א תקרא חכמה תחטונה בבחי' החכמה העליונה הקדומה ואליה כיון באומרו אליו חיון דמסתכלי ברוא דחכמתא שמתכלין בפנימיות החכמה זו שבו"א בסוד נשמתא שהיא חכמה העליונה בסוד הדעת וזמ"ש נהרין ונליון בזיוא דחכמתא עלאה וכמו שיש ביסוד תחתון חשעה מלמעלה למטה וס' מלמטה למעלה כן בסוד דעת המפסיק בין אריך אפ"ן לז"א יש אלו וזמ"ש בזה נהירו נליו דנהורא דניפק מעדן שהוא סוד הדעת היוצא מעדן עליון וכנסם במוח ז"א ויש בדעת זה נהירו וגילו דפרשית והמסתכלין בפנימיות חכמה זו שהוא סוד הדעת נהרין ונליון בדוגמתו ודעת זה יקרא רקיע עליון בסוד בינה הנקרא רקיע כנודע ואם אין דעת אין בינה אם אין בינה אין דעת ומלך היוותו רקיע מפסיק בין אריך אפ"ן לז"א יש בו נהירו וגילו דפרשית. ולפיכך נקרא רוא סתימא כי זה נעלם מאד ולפיכך יש דרקיע זה ככבים שהם הנשמות כי שם (ע"ג) שרשם בסוד עלמא דאתי וכן י"ב מזלי בסוד מול שכאן מהפשט וכן שמשא וסיהרא וכל אלו בולגי נהורא שרשם בו בעלמא עלאה בסוד ויבנהו שבע שנים והדברים עתיקים :

שם דר' ד' ע"ב שו' ב' וז"ל נטיל פטרוגא מההוא כרסיא כו' ביה זמנא הוה מדכר שמא קדישא עלאה כו' זכאין אינין נשמתהו דלדיקייא דאינון בההוא עדוגא וידעין בה כו'. בזה חבין פסוק בכל מקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך דמדכר פטרוגא שמה ובו מתערנין הדיקים ודי בזה :

שם דר' ע"ב שו' ב"ו וז"ל דכד הוה חמא ר' אבא חד אילגא דאיבי אהעביד עופא דפרח כו' לשון זה מוטעה שכתוב וענפא דפרד מיניה ולריך להגיהו כך ועופא דפרח מיניה הוא ענין אותם העופות הגדלים מן האילן ונחלי' בחרטומיהם כנו' בהגהה סמ"ק וכנו' דבברי המפרשים שהאובלן עובר משום שרץ העוף :

פ' וארא

שם דרכ"ז ע"א בסוף הדף וז"ל אמר ר' אלעזר בסטרא ימינא עלאה נפקי תליסר מצועין עלאין נהרין עמיקין כו' ארבע מאה ותשעין ותשעה יאורין ופלגא מסטרא דא ותל"ט ופלגא מכאן כו'. ענין זה נבאר אללי בדרוש היחודים וע"ש כי שם ביארתים וז"ל שם. והענין הוא מדבר בבחינת חיבור זעיר אפ"ן ונוקביה בהיותם בסוד אחר באחור ועיין באדרת **נשא דרך קל"ב ע"א** בההוא עלמא קדמא דאיבו אלף אלפין ורבו רבון מארי תריסין כו'. ושם ביארנו ענין אותם האלף מה ענינם ואיך הם נמשכין ומתפשטי' מן תרין כתפין עלאין כי

עט

אדרא רבא

ברישא דדיקנא, דכליל תקיפא, וכלילן בהאי א"ל. ועם כל דא, האי א"ל אתכפייא לרחמי, דרחמי דעתיק יומין, כ ואתכלל ואתפשט ביה.
(ק) אמאי עד פומא. משום דכתיב (ז) דינא יתיב וספרין וגו'. מאי דינא יתיב. יתיב לאתריה דלא שלטא. הה"ד (ח) פלא יועץ אל גבור. אל ז שהוא גבור, ואתבסם ח בדיקנא קדישא דעתיק יומין. ורוא דכתיב, מי אל כמוך בעתיק יומין אתמר, בתקונא נ קדמאה דדיקנא קדישא עלאה.
(קז) **עלמא קדמאה**, דנפיק מתקונא קדמאה, שליט ונחית. וסליק לאלף אלפין ורבוא רבבן מארי תריסין. ומניה מתאחדין, בקסטא בעזקא רבא.
(קח) עלמא תניינא. דנפיק מהאי תקונא. שליט ט ונפיק, ונחית וסליק, לשבעה וחמשין אלף דרגין, מארי דיבבא. ומתאחדן מניה, לאכפייא בקודלא ן בחיורא.
(קט) עלמא תליתאה. דנפיק מהאי תקונא שליט ונחית, וסליק ן לצ"ו אלפין

חלופי גרסאות

מסורת הזוהר

(ז) (דניאל ז) לעיל אות לו צ"ו. (ח) (ישעיה ט) צו כ מסיף אתבסם ואתכלל. ל והוא. ח בדיקנא. נ דדיקנא ול"ג קדמאה. ט ל"ג ונפיק. ע בחיורא. לג צ"ל. ן לצ"ט.

תקונא קדמאה די"ג תי"ד

הסולם

מאמר

ומשיב שז"ס דינא יתיב, יתיב לאתריה דלא שלטא, שהדין יושב בתקון הא' ונבלע במקומו ואינו שולט. כי בסיומו, מתחילים השערות לעלות על שפה עליונה של הפה ששם לחי העליון, שהוא בחינת גלגלתא ומקום בינה, והדין דמלכות נמתק שם במדת הרחמים דבינה. ומשם ואילך נגנו כח המלכות דמדת הדין השולט בתקון הא'. וע"כ דינא יתיב לאתריה דלא שלטא, שהוא נבלע במקומו בתקון הא', ואינו שולט יותר.

(קז) **עלמא קדמאה וכו'**: עולם הראשון היוצא מתקון הא', שולט ויורד, ועולה לאלף אלפים ודבוא רבבות בעלי מגינים, ומתאחזים ממנו במדה של טבעת הגדולה. קסטא פירושו מדה. על, הין, מתרגם יונתן קסטא דסכומיה י"ב לוגין (שמות ל' כ"ד)
(קח) **עלמא תניינא וכו'**: עולם השני היוצא מתקון הזה. שולט ויוצא ויורד למטה, ועולה לנ"ו אלף מדרגות בעלי יבבא, ומתאחזים ממנו, כדי להכנע, בעורף בלבן שבו, כלומר בבשר העורף.

(קט) **עלמא תליתאה וכו'**: עולם השלישי היוצא מתקון הזה. שולט ויורד למטה, ועולה לצ"ו אלף בעלי יללה, ומתאחזים ממנו בנר המכוסה. דהיינו במלכות דמדת הדין שבתקון הא', שעצמותה נגזזה בראש עתיק, ומתקון

המלכות דמדת הדין, וע"כ ל"א קוצין הם, וכל קוץ מתחלק ג"כ ל"א עולמות, שכל זה יורה על הדין הכלול בקוצין הללו. ועכ"ו מתפשט כל עולם לאלף עולמות של חמדה לעדן הגדול, שהוא חכמה סתימאה, כי עדן הוא חכמה. וכן מספר אלף יורה על חכמה. והיינו משום שכה הדין שבשם אל, נכנע לרחמי דרחמים דא"א. אמנם כל זה אמור בהתפשטות העולמות, אבל בל"א קוצין עצמם, כל העולמות סתומים בו מחמת הדין החזק.

(ק) **אמאי עד פומא וכו'**: שואל למה מתפשט תקון הא' מתחת האזנים עד הפה. ומשיב, הוא משום שכתוב, דינא יתיב וספרין וגו'. מהו דינא יתיב. היינו שהדין יושב במקומו ואינו שולט. ז"ש פלא יועץ אל גבור, דהיינו אל שהוא גבור, המרומו בל"א קוצין הנ"ל. והוא מתבסם בדיקנא הקדוש דעתיק יומין. וסוד הכתוב, מי אל כמוך, נאמר בעתיק יומין בתקון הא' של דיקנא הקדוש העליון.

פירוש. כבר נתבאר שלהיות הדיקנא בחינת בינה ותו"מ יציאו משערות ראש לבחינת גוף ע"כ מקימם בלחי התחתון. משפה התחתונה של הפה עד החזה (כנ"ל אות צ"ה ע"ט) וזהו ששואל, אמאי עד פומא, למה נתפשט תקון הא' עד הפה. דהיינו עד השערות של שפה עליונה דפה ששם לחי העליון. (דפו"י דף קל"ב ע"א)

מאן חמי ^ק יקירותא דקוצין דשערי דתליין מהאי סבא. יתיב בעיטרא ^ו דעטריין, עטריין דכל עטריין. ^ט עטריין דלא אתכללו בעטריין. עטריין דלא כשאר עטריין. ^ח עטריין, דעטריין דלתתא מתאחדן מנהון. ובג"כ, הני תקונין, אינון תקונין דלתתא מנהון מתאחדין.

קיא) תקוני דאתתקן, דאצטריך לאתברכא, מאן דבעי ברכה. דכל תקונין דאתתקן בקבלהון, ברכאן משתכחין ^א לקבליהון ואתעביד מה דאתעביד. כלא כליל בהני תקונין. כלא זקפן ^ב לקבליה תקונין דמלכא תקיפא, עתיקא, סתימא דכלא. וכלהו אתבסמן מתקונין ^ג אלין.

קיב) תאנא. אי עתיק דעתיקין, קדישא דקדישין, לא אתתקן באלין תקונין, לא אשתכחו עלאין ותתאין. וכלא הוי כלא הוי. ותניא, עד כמה ^ד זהירין אלין תקוני דדיקנא. עד ^ה תליסר, וכל זמנא * דתליסר אלין משתכחין, זהירין אלין ^ו דלתתא. וכלא. בחושבנא דאלין תליסר, אשתכח דיקנא דמלכא עתיקא יקירא מכלא. כלא בחד איהו טמירא ויקירא.

קיג) ובגין דאיהו יקירא וטמירא מכלא, לא אדכר ^ז באורייתא, ולא אתגלייא. ומה דיקנא אתגלייא. דיקנא דכהנא רבא עלאה. ומהאי דיקנא, נחית ^ח לדיקנא דכהנא רבא דלתתא. ^ט דיקנא דכהנא רבא בתמניא תקונין אתתקן. ובגין כך, תמניא תקונין לכהנא רבא, כד משחא נחית על דקניה, הה"ד ^י כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן וגו'.

מסורת הזוהר

חלופי גרסאות

ק טמירותא. ר מעטריין עטורא. ש ל"ג עטריין. ת ל"ג עטריין. א ל"ג לקבליהון. ב לקבלי. ג מוסיף אלין דמלכא עתיקא. ד אתתקן באלין. ה מוסיף תליסר דלתתא. ו כלא ול"ג דלתתא. ז ביה באתר דאורייתא. ח מוסיף לדיקנא דלתתא. ט מוסיף מאי דיקנא דכהנא רבא דיקנא.

מאמר

הסולם

תקונא קדמאה די"ג תי"ד

כנגד התקונים של המלך התיקף, עתיק, הסתום מכל. וכולם מתבשמים מתקונים אלו. קיב) תאנא אי עתיק וכו': למדנו, אם עתיק העתיקים קדוש הקדושים, שהוא א"א, לא היה מתתקן בתקונים אלו, לא היו נמצאים העליונים והתחתונים. והכל היה כלא היה. כי זולתם לא היה בני חיי ומזוני, לא למעלה ולא למטה. ולמדנו, עד כמה מאירים תקוני דיקנא אלו. עד י"ג. וכל זמן שי"ג אלו נמצאים, מאירים אלו שלמטה, והכל בחשבון י"ג אלו נמצא הדיקנא של מלך העתיק היקר מכל, וכולם כאחד נסתר ויקר.

דז"א נמשכים מתקוני דיקנא אלו דא"א. וע"כ הן עטרות של כל עטרות. והן עטרות שלא נכללו בעטרות דז"א, כלומר שאינן יורדות להתלבש בהן. שהן עטרות שאינם כשאר עטרות דז"א, כי עטרות דא"א הן כעמר נקי ועטרות דז"א הן שחורות כעורב. והן עטרות שעטרות של מטה, דז"א, מתאחות בהם. שתקוני דיקנא דז"א מקבלים מי"ג תקוני דיקנא דא"א. ומשום זה נתתקנו אלו התקונים, כדי שאלו התקונים שלמטה, דז"א, יהיו מתאחים בהם.

קיא) תקוני דאתתקן וכו': התקונים שנתתקנו, הם, משום מצריכים לברך למי מצריך ברכה, כי כל התקונים שנתתקנו למטה כנגדם, נמצאות כנגדם ברכות ונעשה מה שנעשה, אם ברכת בניס או חיים או מזונות. הכל כלול באלו התקונים. וכולם זוקפים קומתם (דפו"י דף קל"ב ע"א) * דף קל"ב ע"ב)

קיג) ובגין דאיהו יקירא וכו': ומשום שהוא יקר ונסתר מכל נביא, לא נזכר הדיקנא בתורה ולא נתגלה בה. ואיזה דיקנא נתגלה. הוא הזקן של הכהן הגדול העליון, שהוא

לישראל, ט כרעיא דמדבר עאניה פ דלא יסטון מאורחא דקשוט. הא בלילה כתיב, חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך. ואיהו אתעסק באורייתא ובתושבחן דקודשא בריך הוא, עד דאתי צפרא.

קא) ואיהו אתער צפרא, כמה דכתיב, ו) עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר. כד אתי יממא, אמר האי קרא, מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי. מאי כל היום היא שיחתי. אלא, מכאן אוליפנא, דכל מאן דישתדל באורייתא, לאשלמא דינא על בורייה, כאילו קיים אורייתא ז כללא. בג"כ, כל היום היא שיחתי.

קב) תא חזי, ביומא, אשתדל באורייתא, לאשלמא דינין. בליליא, אשתדל בשירין ותושבחן, עד דאתי יממא. מ"ט. כל יומא אתעסק לאשלמא דינין, בגין לאכללא שמאלא בימינא. בליליא, בגין לאכללא דרגא דליליא ביממא.

קג) ותא חזי, ביומי דדוד מלכא, הוה מקרב כל אינון ד) חיתו שדי, לגבי ימא. כיון דאתא שלמה, נפק ימא ק) ואתמלי, ואשקי להו. הי מנייהו אתשקיין בקדמיתא. הא אוקמה. אלין תנייניא רברבין עלאין, דכתיב בהו, ה) ומלאו את המים בימים קד) א"ר * אלעזר, בסטרא ימינא עלאה, נפקין תליסר פ) מבויעין עלאין, נהרין עמיקין, אלין סלקין, ואלין נחתין, עייל כל חד בחבריה. חד אפיק רישיה, ואעיל

מסרת הזהר

חלופי גרסאות

ג) (תהלים ג"ז) לך ג"ה צ"ב. ד) (תהלים ק"ד) ב"א רמ"ח צ"ג. ה) (בראשית א') ח"ב צד: ח"ג מ. מד: ז

פ) ל"ג דלא יסטון מאורחא דקשוט. צ כלה. ק) ואתמליא: ל"ג ואתמלי.

דרך אמת ט) כרועה שמנהיג צאנו. פ) מעינות

מאמר

הסולם

חצות לילה — ויממא

עסק בתשבחות שהם חסדים, כדי לכלול מדרגת הלילה שהוא דין, ביום, שהוא חסד.

קג) ותא חזי, ביומא וכר': ובוא וראה, בימי דוד המלך היה מקרב כל אלו חיתו שדי, שהם דרי ג' עולמות בי"ע, אל הים שהוא המלכות. כיון שבא שלמה, והנוקבא היתה בימיו במילואה, יצא הים שהוא הנוקבא, ונתמלא, דהיינו שעלתה לאר"א עלאין, ששם תכלית המילוא שלה, והשקתה אותם. כי אז עלו כל בני בי"ע לאצילות וקבלו שפעס מן היס. שואל, איזה מהם נשקה תחלה, ומשיב, כבר בארוה, שהם התנינים הגדולים העליונים, שכתוב בהם ומלאו את המים בימים, שהם מטטרון וסנדלפון דבריאה שהם עליונים על שאר דרי בי"ע.

מאמר תנינא רביץ בין יאורין

קד) א"ר אלעזר וכר': ר' יהודה מביא כאן דברי ר' אלעזר, לחלק בין התנינים הגדולים דקדושה, לבין התנין הגדול דקליפה. שבוה נפתח הכתוב הנ"ל, כי ידבר אליכם פרעה וגר' ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני

הוא מלך ישראל, וצריך לרוז העם, להנהיג את ישראל כרועה המנהיג את צאנו, שלא יסורו מדרך האמת. הנה בלילה כתוב, חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך. והוא עסק בתורה ובתשבחות להקב"ה עד שבא הבוקר.

קא) ואיהו אתער צפרא וכר': והוא העיר השחר, כמו שכתוב, עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר. וכשבא היום, אמר מקרא הזה, מה אהבתי תורתך כל היום הוא שיחתי. שואל, מהו כל היום היא שיחתי, ומשיב, מכאן למדנו, שכל מי שעוסק בתורה להשלים את הדין על ברורו, הוא כאלו קיים את התורה כולה, ומשום זה אומה"כ, כל היום היא שיחתי. כי עסק בברור הדין.

קב) תא חזי ביומא וכר': בוא וראה, ביום עסק בתורה להשלים דינים. ובלילה עסק בשירות ותשבחות עד שבא היום, מהו הטעם. הוא, כי כל היום עסק להשלים ולברר דינים, שהם בחינת שמאל, כדי לכלול השמאל בימין, כי יום הוא בחינת ימין, שהוא חסד. בלילה

(דפרי"י כ"ז ע"א * ח"י כ"ז ע"ב)

ליה בתרין גופין, חד ר גופא דנהרא נטיל מימין לעילא, אפריש לתתא אלף יאורין, נפקין לארבע סטרין.

קה מאינון נהרין מבויעין תליסר, מתפרשן תליסר יאורין, עאלין ונטלי מיא, ארבע מאה ותשעין ותשעה יאורין ופלגא, מסטרא דא. וארבע מאה ותשעין

חלופי גרסאות ר גופין, ונטלין, ונטלין.

הסולם

מאמר

תנינא רביין בין יאורין

קה מאינון נהרין מבויעין וכו': מאלו י"ג נהרות שמשמאל, והמבויעים שבימין, הנ"ל, יוצאים שלשה עשר יאורים שזוט אורות השמאל, נכנסים אליהם ולוקחים מים תצ"ט ומחצה, מצד זה, מימין, ותצ"ט ומחצה מצד זה משמאל. נשאר מחצה מכאן ומחצה מכאן, ונעשות שתי המחצות אחת, זו נכנסת בין אלו היאורים, ונעשתה נחש.

לפני פרעה ויהי לתנין, ואח"כ כתוב, ויעשו גם הם חרטומי מצרים בכהטיהם כן וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינים וגו'. ובדברי ר' אלעזר מתבאר ההפרש שבין תנין דקדושה של מטה אהרן, לבין התנין דחרטומים.

א"ר אלעזר בסטרא וכו': אר"א. בצד ימין העליון, דהיינו מקו ימין של הבינה, יוצאים י"ג מעינות עליונים ונהרות עמוקים. שזוט כסא העליון שהיא בינה, ודי רגלי הכסא שזוט חגות"ם דז"א, שכל אחד מהם כולל חג"ת, והם י"ב, ועצם הבינוה שעליהם, שזוט הכסא, הוא י"ג. והם נחלקים לבי קוין ימין ושמאל, כי גם הת"ת נחלק לימין ושמאל, שהם חסד וגבורה, הימניים נקראים מבויעין, וזשנאליים נהרין, אלו עולים היינו השייכים לשמאל, שהם מאירים ממטה למעלה, ואלו יורדים, היינו השייכים לימין, שהם מאירים ממעלה למטה. (כנ"ל ב"א דף ס' ד"ה מחלוקת) ונכנס כל אחד בחבירו, כלומר שכלולים זה בזה, כי אחד, שהוא קו אמצעי, מוציא, דהיינו שממעט ראשו, דקו שמאל הנקרא נהרא, ומביאו בשני גופים, הנקראים מבויעא ונהרא, כי ע"י מסך דחירק של קו אמצעי, מתמעט הראש וקו שמאל ואח"כ נכללים זה בזה, והראש, דהיינו ה"ק דג"ר, מתגלה מבין שניהם. (כנ"ל חיי שרה דף ד' ד"ה פירוש). גוף אחד מבחינת נהרא שהוא שמאל וחכמה, לוקח מהחסדים שבימין למעלה, ומוציא למטה לתחתונים, אלף יאורים היוצאים לארבעה צדדים, שהם חג"ת ומלכות, שבכל

פירוש. אלו י"ג יאורים הנמשכים מי"ג נהרין מבויעין, אינם מקליפות. שהרי עודם במספר י"ג הכולל את קו האמצעי, אבל הם שורשי הקליפות, כלומר, שמום יונקים הקליפות, שאינם חפצים בקו אמצעי, הממעט את קו השמאל שלא ישפיע ממעלה למטה, וע"כ אומר ונטלי מיא תצ"ט יאורין ופלגא וכו', שהקליפות המקבלים רק מבי הקוין ימין ושמאל, ולא מקו אמצעי, לוקוים מעצמם מ"ם, דהיינו השפע, מי"ג היאורים, אמנם היאורים אינם משפיעים להם, להיותם עוד בקדושה, אלא שהם בחי' אמצעים בין הקדושה ובין הקליפות, וע"כ אינם רוצים להשפיע אל הטומאה, אלא שהקליפות ממשיכים מעצמם, מבי קוין ימין ושמאל שבי"ג יאורים, ה' ספירות שה"ס ה' מאות מקו ימין וה' ספירות שה"ס ה' מאות מקו שמאל, דהיינו גם מחוזה ולמטה. אלא שחסר להם חצי ספירה מכל קו. כי ספירה האחרונה שהיא הוד, והיא מלכות, כי חג"ת נ"ה, הם בחינת כח"ב תו"מ, (כנ"ל בהקס"ז דף י"א במראות הסולם ד"ה ומה) אין לה מאה ספירות, כי בחינת עצמה, שה"ס מלכות דמדת הדין חסרה משם, וע"כ אין לה אלא ט"ס ראשונות שהם צ'. ומספירת המלכות יש לה ג"כ ט"ס ראשונות שהם ט'. ומן המלכות של המלכות דמלכות, מוצצים ג"כ את חלק העליון שלה שמחזה ולמעלה, וחלקה התחתון שמחזה ולמטה חסרה בהכרח, כי היא תמצית הנקודה דמדת הדין שבה שלא נמתקה בבינה, והיא בבחינת המלכות דצמצום א', שאינה ראויה לקבל אור, ובכל מקום שהיא מתגלה היא דוחה כל האורות משם (כנ"ל ויצא דף י"ג ד"ה סתרא) וע"כ לא יכלו האלף יאורים לקבל

אחד מהם ר"נ יאורים. ביאור הדברים. יאורים, פרושם, ספירות המשפיעים הארת החכמה משמאל הבינה, שהם ה' ספירות חג"ת נ"ה שלה, שכל אחת היא מאה והם חמש מאות ובהיות השמאל נכלל בימין אינו משפיע רק מחוזה ולמעלה (כנ"ל ב"א דף ס' ד"ה מחלוקת) שהם ב' ספירות ומחצה, חסד גבורה וחצי ת"ת עד החוזה, שהם מאתים וחמשים, דהיינו ר"נ לכל צד מארבע רוחות, ה' פעמים ר"נ, הם אלף יאורים. והם אלף יאורים שמצד הקדושה, והמדריגות השטות באלו אלף יאורים, הם נקראים תנינים קדושים.

(דפ"י דף כ"ז ע"ב)

ותשעה יאורין ופלגא, מסטרא דא בשמאלא. אשתאר פלגא מכאן, ופלגא מכאן, ואתעביד חד. דא עאיל בין יאורין, ואתעביד חויה.
 (קו) רישא: סומקא כורדא. קשקשוי: תקיפין כפרזלא. גדפוי: גדפין שטאן ואתפרשן לכל אינון יאורין. כד סליק ת זנביה, מחי ובטש לשאר נונין, לית מאן דיקום קמיה.

(קז) פומיה: מלהטא אשא. צ כד נטיל בכל אינון יאורין, מזדעזען שאר תנינייא, וערקין ועאלין בימא. חד לשבעין שנין רביץ א לסדרא דא. וחד לשבעין שנין רביץ ב לסדרא דא. אלף יאורין ג חסר חד אתמליין מניה. דא תנינא, רביץ בין אינון יאורין.

(קח) כד נטיל נפק חד ד [ר] פסותא דאשא בקליפין, כלהו קיימין ה וזעפין בזעפוי,

דרך אמת
 צ כשנוסע לעשות פעולה בעולם. ק שלהבת אש והוא פיסת יד ששלהבת זו הוא כמין פיסת יד של אש ומתפשט בקליפות ומהם מתעוררים כולם לפעול דין בעולם.
 חלופי גרסאות
 א לסטרא. ב לסטרא. ג ליג חסר חד. ד רסותא. ה וזקפין בענפוי.

תנינא רביץ בין יאורין

הסולם

מאמר

יאורים שבימין, ומשלים את המחצה החסרה שבימין. ואחת לשבעים שנה, הוא רובץ בסדר הוה, דהיינו בתצ"ט ופלגא יאורים שבשמאל, ומשלים את המחצה החסרה שבשמאל. כי התנין נבנה מב' מחצות האלו החסרים בהם (כנ"ל באות ק"ה) ונמצא, כי אלף היאורים החסרים אחד נתמלאו ממנו, כלומר שנשלמו על ידו. תנין הוה, רובץ בתוך יאוריה. ואינו שוחה בהם. כי הרובץ אינו עושה פעולה ואינו ממשיך החכמה ממעלה למטה, מה שאין כן השוחה, הוא עושה פעולה והמשכה ממעלה למטה, ומתגלה משום זה, מדת הדין שבו, כנ"ל. וכמ"ש לפנינו, שהיא פוגם אותם, ומ"ש אחת לע' שנה, הוא, כי שבעים שנה נמשכות מז' מדות חג"ת נהי"מ, שכל אחת מהן כלולה מעשר מעשר. ומתחילות מחסד ומסתיימות במלכות, כי המדובר הוא בכלים, שבהם העליונים נגדלים תחילה (כנ"ל בהקס"ה: דף כ"ו ד"ה וא"ו) ואחת לשבעים שנה, הינו שנה אחרונה, שהיא מלכות דמלכות של התנין, שבחינה זו בדיוק, לקח מן היאורים, (כנ"ל אות ק"ה ובסולם שם) וע"כ כשרובץ בהם, חוזר ומשלימם.

(קח) כד נטיל, נפק וכי: אבל כשהוא שוחה בהם, יוצא לשון אש אחת בקליפות דהיינו שנגלה הנקודה דמה"ד שבו, ואז, היאורים כולם עומדים זועפים בזעף, דהיינו שמרוממים גליהם למעלה וזורדים למטה. המכונה במליצה, זעף. מתערבים אלו היאורים זה בזה ומקבלים צבע תכלת הנוטה לשחור. שהוא גוון המלכות. וגלגלים נוסעים למעלה זה

לקבל אותה, והם אלף חסר אחד, דהיינו מחצית מלכות המלכות דמלכות שמקו ימין, ומחצית מלכות המלכות דמלכות שמקו שמאל. ומשתי המחצות האלו נעשה הנחש, שהוא טומאה ממש. אמנם אין הכונה שכל הנחש נעשה מהן, אלא שיש לו ג"כ מט"ס ראשונות הממותקות בבינה, והכונה היא, שזוהמא זו שכולו מדת הדין, שממיתה כל הנוגע בה, היא נכללה בנחש הטמא. ונמצאת כונב שלו, כמ"ש לפנינו. והוא תנין הטמא.

(קו) רישא סומקא כורדא וכי: הראש של התנין אדום כורד, שגוון אדום יורה על דינין הנמשכים מבינה. קשקשותיו קשים כברזל, שבחינת מלכות מעצמותה נקראת ברזל (כנ"ל אות מ"ג). שה"ס מדת הדין, כנפיו, הם כנפים השטים, כלומר סנפירים, ובאים לכל אלו יאורים הנ"ל. כשמעלה זנבו, שהוא המלכות שלו, ששם נקודה דמדת הדין כנ"ל, מכה ובוועט לשאר הדגים, אין מי שיעמוד לפניו, כי נקודה זו דמדת הדין, שבזנבו, בכל מקום שנוגעת היא מעוררת שם מדת הדין, שהיא צמצום הא', והאורות מסתלקים משם, כנ"ל בדבור הסמוך.

(קז) פומיה מלהטא אשא וכי: פיו, של התנין, הוא אש לוהט. כששוחה בכל אלו היאורים, דהיינו כשממשיך החכמה ממעלה למטה, כמו היאורים, מזדעזעים שאר הדגים, דהיינו המדרגות, אשר שם, מפחד שלא יגלה את נקודה דמדת הדין שבהם, ובורחים משם אל הים. שהוא המלכות דקדושה. אחת לשבעים שנה, הוא רובץ בסדר זה, דהיינו בתצ"ט ופלגא (דפוי דף כ"ו ע"ב)

מתערבין אינון יאורין ו לעין תכלא אוכמא. וגלגלין נטלין לארבע סטרי ו דעלמא. זקיף זנביה, מחי לעילא, מחי לתתא, כלא ערקין קמיה. (ט) עד דלסטור צפון, קם ט חד שלהובא דאשא, וכרוזא קרי, ו אזדקפו סבתין, אתבדרו לדי זויין. הא אתער מאן דשוי קולא, על אנפוי ו דתנינא, כמה דאתמר. ונתתי חחים בלחייך וגוי. כדין כלהו אתבדרון. ונקטין ליה לתנינא, ונקבי אנפוי בסטר עלעוי, ועאלין ליה לנוקבא דתהומא רבא, עד דאתבר חיליה, כדין אהדרו ליה ו לנהרוי.

מסרת הזהר (1) (יחזקאל כ"ט).
 ו העין, ז עלמא, ח דסטור. ט ל"ג חה. י כ"ג הסולם ; קדלא ; קלדא ; קלרא. כ דתנינן. ל לנחרוי.
 דרך אמת ון הזקיפו עצמכם סבתין שהוא לילית וכתותיה כי יש שתי לילית והנה לילית הראשונה כלתו של סמאל נקרא סבתא ר"ל זקנה כנגד לילית השניה זעירתא שבה משתמש אשמדאי ויוצא הכרוז שיהיו מתפשטים מהעולם לדי רוחות ושלא תפעלנה לילית סבתא עם כתותיה שום פעולה בעולם שהרי נתעורר שמשים קולר על לחייו של נחש ההוא ומורידו לתהום רבוה שלא ישלטו בעולם.

מאמר **הסולם** תנינא הביין בין יאורין

לקטנות, מחמת הדינים שבבינה. וזה אמרו, עד דלסטור צפון קם חד שלהובא דאשא, דהיינו שעלו הדינין דמלכות אל הבינה. והנה בעת שיש גיר במדרגות, נבחן שכל מדרגה ומדרגה יש בה אגודה של שלשה קוין (כנ"ל באות ק"ד) חד אפיק רישיה ואעיל ליה בין תרין גופין. וכשחוזרות לקטנות, נבחן שנתפורו האגודות. וז"ש אזדקפו סבתין אתבדרו לדי זויין, דהיינו שיחזרו לקטנות, משום, דהא אתער, מאן דשוי קולא על אנפוי דתנינא, ומהו המוקש שמשמים על פניו, ז"ש, ונקטין ליה לתנינא ונקבי אנפוי שבסטר לחייו, כי עושים בו נקב בבחינת הפנים שלו ששם היא בינה שלו (כנ"ל באות קט"ו) רישיה סומקא כורדא, ע"ש, ושולטים בו גם דינים דבינה, וחוזר לקטנות ואז ועאלין ליה לנוקבא דתהומא רבא, דהיינו לבינה דקליפה הנאחות בקטנות הבינה, עד דאתבר חיליה. כלומר עד שנשבר כח הזנב שלו, ואינו יכול עוד לפגום בזנבו. והוא מטעם שהקליפות נמשכות לפגום מה שהוא יותר למעלה, וכיון שהתנין הוא בנוקבא דתהומא רבא, ששם פוגם הבינה, מסוד המלכות הממותקת שמה, כבר אובד כחו שבזנבו, שפוגם רק בחינת ז"ת בלבד, וע"כ נשבר כח התנין ואינו יכול עוד להזיק בזנבו. וזה נבחן למוקש כלפי התנין, כי מחמת שהושיטו לו דינין דבינה, אבד את דינין דמלכות. ואז מורידים שוב את המלכות, שעדתה לבינה, אל מקומה

בארבע רוחות העולם, דהיינו גלגלי מרכבה דקדושה הממשיכים ג"ר ע"י נסיעתם (כנ"ל שמות דף י"ב ד"ה מתניתי) והתנין זוקף זנבו ומכה למעלה בגלגלים, שפוגם אותם, ומכה למטה ביאורים, כולם בורחים ממנו.
 (ט) עד דלסטור צפון וכו' : עד שלצד צפון קם שלהבת של אש אחת, דהיינו שנגלו דינין דבינה ע"י עלית המלכות אליה, והכרח קורא, התיצבו אגודות, והתפורו לדי זוייות, כי גיעור מי שישים מוקש על פניו של התנין, כמו שנאמר, ונתתי חחים בלחייך וגוי, שזה נאמר על התנין הרובץ בתוך יאוריו, ע"ש. אז מתפורים כל האגודות. ולוקחים את התנין ונוקבים פניו בצד לחייו, ומכניסים אותו לנוקבא דתהומא רבא, שהיא בינה דקליפות, עד שנשבר כחו אז מחזירים אותו לנהרותיו. סבתין פירשו אגודות כמו צבתין, מלשון הכתוב, תשולו לה מן הצבתים. (רות ב') קדלא הוא ט"ס, וצ"ל קולא, כי תרגומו, של, שלחנם לפניהם לפח, הוא לקולא. דהיינו פח ומוקש. (תהלים ס"ט כ"ג) ביאור הדברים. כי בעת שהתנין בא לאחת מע' שנותיו שלו, שהיא המלכות שבמלכות שלו, אז שולט זנבו, שהיא נקודת המלכות הבלתי ממותקת בבינה, ואז הוא מכה בו למעלה בקדושה ולמטה, כנ"ל בדבור הסמוך. אז צריכים לשים את התנין במלכות, בסוד הכתוב, ונתתי את חחים בלחייך. והוא כי אז חוזרת המלכות לבינה, והבינה באה לקטנות, ואז כל המדרגות הנמשכות ממנה חוזרים (דפו"י דף כ"ז ע"ב)

קי) חד לשבעין שנין עבדין ליה כדין, בגין ^ט דלא יטשטש אתרין דרקיעין וסמכייהו. ^ז ועלייהו כלא אודן, ^ח ומברכאן ואמרין, ^ט בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עושנו.

קיא) תנייניא ^ט עלאין לעילא קיימין אינון דמתברכאן, כמד"א ^ט ויברך אותם אלהים. אלין שלטין על כל שאר נונין, דכתיב ומלאו את המים בימים. ועל דא כתיב, ^ט מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית.

תוספתא

קיב) ^י אשכול הכופר דודי לי. אשכול: דא אימא עלאה. מה אשכול ^י מתקשט בכמה עלין בכמה זמורות לישראל דאכלין ליה, הכי שכינתא עלאה, מתקשטת בכמה קשוטין דשמנה כלים, מכמה קרבנין, מכמה מיני תכשיטין

חלופי גרסאות
^ז ועליה. ^ח ומתברכין. ^ט עלאין.

מסרת הזהר
 ז) (תהלים צ"ה) ויחי ע"ו צ"ה. ח) (בראשית א') לעיל אות ק"ג, ט) (תהלים ק"ד) תולדות ב' צ"ג י') (שה"ש א')

דרך אמת ^ט שלא יהרסו יחריבו. ^ח תקונים דף צ'.

תנינא רביץ בין יאורין

הסולם

מאמר

והתנין אינו יכול עוד להזיק, כנ"ל. נמצא שעל כריעה והשתחויה הוה, דהיינו על חזרתם לר"ק בלי ראש, כדי להשים מוקש בפניו של התנין, כל המדרגות שמחים, ומודים לה' ואומרים, בואו נשתחוה ונכרעה וגו'. כי ע"ז ניצלו מן התנין. והנה נתבאר היטב התנין דקליפות, שה"ס חזרת מטה החרטומים להיות תנין, אבל מטה אהרן שנעשה לתנין, הוא תנין דקדושה, הנמשך ממבועים עלאין ונהרין עמיקין, הנ"ל. הנמצאים בסוד אלף יאורין דנפקין לארבע סטרין. (כנ"ל אות ק"ד)

קיא) תנייניא עלאין לעילא וכו': אבל התנינים העליונים העומדים למעלה בקדושה שהם לוייתן ובת זוג, הם שנתברכו, כמש"א ויברך אותם אלקים. אלו שולטים על כל שאר הדגים, שהם המדרגות הנמצאות ביאורים, שכתוב, ומלאו את המים בימים. ועל זה כתוב, מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמה עשית.

מאמר להט החרב המתהפכת

קיב) אשכול הכפר דודי לי: אשכול, הוא אמא עלאה, דהיינו בינה. מה אשכול, בכמה עלים בכמה זמורות, מתקשט לישראל שאוכלים אותו, כך השכינה העליונה, שהיא בינה, מתקשטת, שמעלית מ"ן לחכמה, בכמה עדיים, של שמונה כלים, שהם ד' אותיות הויה וד' אותיות אדני שהם ז"ן. מכמה קרבנות, שישראל מקריביט, מכמה מיני תכשיטים דכפרה

מקומה. וחזרת הבינה לגדלותה וכן כל המדרגות הנמשכות ממנה עד האלף יאורים חסר אחד ששם רובץ התנין. וכד'ן, אהדרו ליה לנהרין, דהיינו שחזור לרביץ בתוך יאוריו.

קי) חד לשבעין שנין וכו': אחת לשבעים שנה, עושים לו כן, כי כשבא לטוף שבעים שנה שהיא מלכות דמלכות שלו, נמצא חוזר ומתעורר כח הדין שבזנב שלו, כנ"ל. כדי שלא יקלקל המקומות של הרקיעים ועמודיהם. כלומר שלא יקלקל בנקודת הדין שלו את המיתוק של המקומות, שהם המלכיות הממותקות בבניה, שממיתוק זה יוצאים הרקיעים שה"ס המסכים דצמצום ב', ועמודיהם, שה"ס הנה"י הנמשכים מהרקיעים האלו. ועליהם כולם מודים ומשבחים, בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עושינו.

פירוש. כי חזרת המדרגה מג"ר לר"ק מכונה כריעה והשתחויה, ודאי שאין מדרגה שתשבח על חזרתה לר"ק. אמנם בעת שמתגברים הדינים דמדת הדין שבתנין, הפוגם למדרגות של מעלה ושל מטה ואין מי שיעמוד לפניו. נמצא, כשמשמימים לו המוקש בפניו, ע"י חזרת הבינה וכל המדרגות לבחינות קטנות, כנ"ל שע"ז באה תנין לנוקבא דתהומא רבא, ואובד שם הדינין דמלכות המלכות שלו הבלתי ממותקת, שבזה נשבר כחו של התנין, ואח"כ חזרת הבינה וכל המדרגות לגדלותם.

(דפו"י דף ב"ז ע"ב)